

ВОЛИНЬ

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Храми і люди

Священник від Бога – з хрестом, лопатою і сокирою в руках

Свято-Вознесенський храм у Любешові починався з «бляшанки» – приміщення колишньої хімчистки, а виріс із віри, людської праці й копійки до копійки

Катерина ЗУБЧУК

Фото: Катерина ЗУБЧУК, фотокордаж: volyn.com.ua / chatgpt.com

У 2000 році в селищі Любешів було розпочато будівництво Свято-Вознесенської церкви, яка належала до УПЦ

Сьогодні у нас – он який величний храм, а починали звершувати службу Богу в приміщенні... колишньої хімчистки.

Із маленької громади та перших служб у колишній хімчистці виросла святиня, яка сьогодні є місцем молитви, пам'яті й підтримки українського війська.

Продовження розповіді – на с. 6

Незламні

«Мама знає: тільки встану з візка і отримаю протез на руку, знову допомагатиму бити ворога!»

Цими днями в світлиці горохівчанки Лесі Мистун не перстають розцвітати букети квітів та вітальних побажань із нагоди її 60-річчя. Матусю першими привітали сини Андрій, Олег і Дмитро, відтак – рідні, друзі, знайомі... Війна з її стражданнями та горем немає сили збороти почуття любові та поваги, якими українці спокотняку бережуть свої родини

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Для мами завжди треба завжди особливі слова – прості, щирі, від серця! – засвідчив свою вдячність юві-

лею середульший син Олег Ростиславович, воїн, який побуди машини 2-го реактивного артилерійського взводу реактивної артилерійської батареї, минулоріч, отримав

важкі поранення на Костянтинівському напрямку, вже переніс 14 операцій і чекає чергового операційного втручання, щоб стати з інвалідного візка міцно на ноги й навіть руки продовжити воювати проти ворога так, як вирішив!

Історія Героя – на с. 3

Фото: Раїса ІВАНЮК

«Для мами завжди треба казати особливі слова – прості, щирі, від серця», – каже воїн Олег Трофімчук (Мистун).

Завтра зустрінемо разом!

«1000 гривень від «Волині» я запланував віддати на Збройні Сили України»

Володимир Луцук із села Лишнівка, що на Маневиччині, багато років працював учителем математики й фізики і ніколи не розлучався, як наголосив при зустрічі, з нашою газетою

Катерина ЗУБЧУК

ЖльВКЕ ииингввв олоо

Володимир Луцук: «Збір коштів для нашого Віталіка, то в мене і для нього гроші знайдуться».

Адресу Володимира Адамовича, якому дісталася 1000 гривень від нашої газети, визначив мешканець села Мокрець, що на Турійщині, Георгій Кочергін, назвавши число «79», яким і

був позначений конверт, в якому він надіслав квитанцію про передплату нашої газети. Зустрівшись із Володимиром, поспілкувавшись, відкрили ще один «пазл» до колективного портрета шанувальника «Волині».

Як виграти тисячу – на с. 9

Цікавий співрозмовник

«Поки живу – бджіл не покину!»

Фото: «Сусіпільне Луцьк»

«Люди кажуть, що я на свій 85-й рік не виглядаю, а є значно молодшим – це «Божі комахи» додають мені сил», – усміхається Федір Юзінкевич.

84-річний волинянин Федір Юзінкевич із села Копилля Луцького району власноруч доглядає 25 вуликів. Бджоларством займався на пенсії, а інформацію черпав із газет і журналів

Про володаря «Божих комах» – на с. 12

О часи, о звичаї!

Ввозили автомобілі ніби «на фронт» – і одразу в Україні їх продавали

Фотокордаж: volyn.com.ua / chatgpt.com

Везли ніби для війська, а рахували мільйони. Шокуючі подробиці – на с. 2

Пульс тижня

Масова бійка у центрі Луцька: поліція застосувала сльозогінний газ

Під час інциденту 24 травня правоохоронці затримали 18-річного юнака

Катерина ЗАГАЙКО

Як розповіла речниця патрульної поліції Волині Анастасія Кідрук, ввечері 24 травня патрульні прибули на Театральний майдан, щоб допомогти нацгвардійцям, які здійснювали патрулювання. Один із учасників конфлікту, 18-річний хлопець, не відреагував на вимогу поліцейських припинити правопорушення.

«У зв'язку з цим правоохоронці застосували до нього кайданки. У цей момент інші присутні, ймовірно знайомі затриманого, почали перешкоджати діям поліції та намагалися завадити затриманню. Через це до них застосували сльозогінний газ», – сказала речниця.

Кількість учасників бійки правоохоронці не називають.

18-річного хлопця затримали та доставили до відділку поліції. На нього склали протокол за статтею 173 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Санкція статті передбачає штраф від 51 119 гривень, громадські роботи на строк від 40 до 60 годин, виправні роботи до двох місяців або адміністративний арешт до 15 діб. ■

Серед ночі в'їхали на авто у ставок

У селі Глухи Ковельського району сталася смертельна ДТП. Унаслідок з'їзду автомобіля ЗАЗ у ставок загинули водій і пасажир

Ольга БУЗУЛУК, речниця Нацполіції Волині

Аварія трапилася 23 травня близько 01:00. За даними слідства, 25-річний водій автомобіля ЗАЗ не впорався з керуванням та заїхав у водойму. Унаслідок ДТП він та його 24-річний пасажир загинули. Відомо, що обое були місцевими жителями.

На місце події виїжджали рятувальники зі Старої Виживки. За допомогою лебідки вони витягнули автомобіль на берег... ■

РЕКЛАМА

Національна академія аграрних наук України оголошує конкурс на зайняття посади директора Волинської державної сільськогосподарської дослідної станції Інституту сільського господарства Карпатського регіону Національної академії аграрних наук України (45626, Волинська обл., Луцький р-н, сел. Рокині, вул. Шкільна, 2).

Умови конкурсу та повний перелік необхідних документів розташований на сайті НААН <http://naas.gov.ua/content/publicna-informaciya/ogoloshennya/8905/>.

Телефон для довідок: (0332)70-67-05, електронна адреса voldsgds@gmail.com; kadrynaas@ukr.net.

Луцька міська рада оприлюднила графік літніх канікул у школах міста та громади. Цього-річ усі навчальні заклади матимуть однакові дати відпочинку: з 1 червня по 31 серпня включно.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНОК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СтЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

О часи, о звичаї!

Автомобілі оформлювали «для ЗСУ», а продавали для власної кишені.

Ввозили автомобілі ніби «на фронт» – і одразу в Україні їх продавали

Поліція викрила на Волині масштабну схему контрабанди авто з ЄС на понад 7 мільйонів гривень. Її організатори встигли продати 55 машин і могли заробити на цьому 22 мільйони гривень

Дарина ШЕВЧУК

Правоохоронці викрили на Волині схему незаконного ввезення та продажу щонайменше 55 автомобілів із країн ЄС під виглядом гуманітарної до-

помоги для ЗСУ. Загальний прибуток від обладнання міг перевищити 22 мільйони гривень.

Як повідомляє прес-служба поліції Волинської області, організатором схеми був керівник громадської

організації, який разом зі спільниками підшукував автомобілі в країнах ЄС, зокрема у Польщі та державах Балтії. До злочину залучили мешканців Волинської, Полтавської та Черкаської областей – керівників і членів громадських організацій та благодійних фондів.

Підозрювані виготовляли підроблені документи від благодійних організацій і військових частин, після чого

Проблема

У каштанах просвердлили дірки – і залили туди рігину...

У Луцьку перевіряють обставини пошкодження дерев на вулиці Рівненській з боку Київського майдану. До з'ясування причин всихання каштанів долучилися муніципальна варта та Державна екологічна інспекція

Дарина ШЕВЧУК

17 травня про проблему повідомила користувачка інтернет-мережі «Тредс» з нікнеймом yuliaturanova. За її словами, у стовбурах кількох каштанів просвердлили отвори, куди заливали невідому рігину. Після цього дерева почали швидко всихати.

Начальниця відді-

лу «Центр безпеки міста Луцьк» департаменту муніципальної варти Тетяна Головій розповіла ZAXID.NET, що 18 травня інспектори виїхали на вулицю Рівненську, 4, де виявили пошкодження шести каштанів.

«У кожному дереві були просвердлені по три отвори, що, ймовірно, і спричинило їх всихання. Ми зв'язалися з відділом екології, щоб встановити, чи не

було це лікуванням каштанів. Однак там повідомили, що таких робіт не проводили», – зазначила Тетяна Головій.

Інспектори також опитали власницю магазину

Мешканці прилеглих будинків розповіли, що дерева почали всихати ще 3 – 4 тижні тому. Тому пошкодження не є свіжими, а камер спостереження на цій ділянці немає.

на зупинці громадського транспорту неподалік, де нині триває реконструкція.

Жінка заперечила причетність до пошкодження дерев і пояснила, що зацікавлена у їх збереженні, оскільки планує відкриття овочевого кіоску і їй необхідний затінок. Окрім того, частина каштанів розташована значно далі від її об'єктів.

Також у управ-

ввозили автомобілі до України через пункти пропуску. Транспорт оформлювали як гуманітарну допомогу, що дозволяло уникати сплати акцизного податку, мита та ПДВ.

Надалі автомобілі продавали через онлайн-платформи та соціальні мережі або розбирали на запчастини.

Правоохоронці встановили, що за цією схемою ввезли та продали 55 автомобілів на понад 7,4 мільйона гривень. Водночас, за оперативною інформацією, упродовж 2023–2024 років фігуранти могли завезти до України близько 300 автомобілів, з яких щонайменше 130 реалізували.

Транспорт оформлювали як гуманітарну допомогу, що дозволяло уникати сплати акцизного податку, мита та ПДВ.

П'ятьом учасникам організованої групи повідомили про підозру за ч. 3 ст. 28, ч. 3 ст. 201-4 КК України (контрабанда підакцизних товарів). Наразі вирішується питання щодо обрання їм запобіжних заходів.

Підозрюваним загрожує до 12 років позбавлення волі. ■

луїнській компанії поруч розташованого ЖК Kuiv Sky в коментарі телеканалу «Конкурент» повідомили, що не зверталися до міської ради із проханням дозволити зрізати дерева. Там також зазначили, що земельна ділянка не приватизована і належить міській раді.

«Наразі встановити причетних не вдалося.

Мешканці прилеглих будинків розповіли, що дерева почали всихати ще 3 – 4 тижні тому. Тому пошкодження не є свіжими, а камер спостереження на цій ділянці немає.

Мешканці прилеглих будинків розповіли, що дерева почали всихати ще 3 – 4 тижні тому. Тому пошкодження не є свіжими, а камер спостереження на цій ділянці немає», – додала Тетяна Головій.

Начальниця відділу екології Луцької міськради Оксана Лисак повідомила, що фахівці перевіряють інформацію та готують заяву до поліції. Також до встановлення обставин долучилася Державна екологічна інспекція, яка має підрахувати завдані збитки. ■

РЕКЛАМА

ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ» ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ ЗА ЛІТНІМИ ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ, МЕДСЕСТРУ ТА ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА: 15 000 – 35 000 грн (1000 грн/доба)

Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:

- Безкоштовне харчування та проживання;
- Бонуси та премії;
- Комфортні умови роботи;
- Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

РЕКЛАМА

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрослений, добову м'ясоєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підросли.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.

Тел.: 050 488 77 71, 067 634 83 34 (Наташа); 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила); 067 119 53 13 (Віка); 075 408 77 71 (Ірина); 096 832 20 58, 099 627 88 55 (Світлана).

■ Незламні

«Мама знає: тільки встану з візка і отримаю протез на руку, знову допомагатиму бити ворога!»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«НАШІ СИНИ РОСЛИ ДОБРИМИ ТА ВДЯЧНИМИ ДІТЬМИ»

Леся Мистун – горохівчанка з діда-прадіда – виросла в сім'ї, в якій завжди шанувалися праця та гостинність. Дякувати Богові, в свої 60 літ ця жінка, бабуся ще почувається дитиною під мудрим поглядом мами Ніни Андріївни Іванюк. На жаль, батько Михайло Павлович 20 років тому відійшов у засвіти. До слова, пані Ніна 14 травня приймала теплі вітання з нагоди свого 84-річчя.

Після закінчення школи я вступила до Горохівського коледжу, а, отримавши диплом, працювала спершу в місцевому відділенні «Укртелекому», у відділенні поштового зв'язку, згодом – на лікарняній кухні та харчоблоці дитячого садочку «Казка», – згадує Леся Михайлівна добрим словом колективи, з якими складався її нішній трудовий стаж.

Вона усміхається, повернувшись думками в юність, до свого першого кохання та раннього заміжжя із Ростиславом Мистуном

Вдома лікують і мама, і родина, і рідне подвір'я.

ка сокровенним і вже й радіє аж п'ятьом внукам Владиславі, Артемові, Златі, Денисові і Карині.

Як мовиться, всім разом їм тільки б радіти життю, якби не війна!

«...Я, МОЖНА СКАЗАТИ, ЖИВ НА ПОЗИЦІЇ»

– У грудні 2023 року я просто встав, зібрався та пішов на війну! Чи часто був на позиції? Я там (на «нулі») не те, що був, – ми там жили! – не перестає бути воїном Олег Трофімчук (Мистун).

конструкції в мирному бутті.

Згодом боєць опанував навички дронника, а наскільки дорожив бойовими побратимами, можна уявити після щиро мовленого ним: «Там був такий підрозділ добровольців! Ми там, на фронті, живемо, як сім'я! І командири в нас досвідчені, людяні, словом, – хороші».

Щоправда, не таїв: хотілося додому у відпустку. Коли випадала така можливість, набувшись із рідними, ловив себе на думці, що «тягнуло туди», щоб змінити когось на бойовому посту, щоб й інші друзі-бійці побачилися зі своїми сім'ями. У тому пеклі війни Олег не забував даної неньці обітниці: про те, що живий, сповіщати щодня – якщо не телефонним дзвінком, то смайликом, чи бодай крапкою.

«...НАШ БРОНЬОВИК «ВЛПИЛО» ТАК, ЩО ВІН АЖ ПІДЛІТА ДОГОРИ»

...4 листопада 2025 року Леся Михайлівна не дочекалася жодної звістки від сина й стала телефонувати його командирам. «Він отримав поранення. Через трохи передзвонить вам», – почула у відповідь.

– Це було таким шоком, що, здавалося, нічого не могла, крім ридати на всю хату, – зізнається вона. Тоді ще не знала, що саме й наскільки боліло сина, але той біль, здавалося, пронизував наскрізь її.

На Костянтинівському напрямку екіпаж броньованого автомобіля «Гюрза», в якому Олег Трофімчук повертався з позиції разом із п'ятьма побратимами, потрапив під ворожий обстріл. Пройшов через броню та Олега тіло, влучивши в нього всією смертоносною силою. Відтак розірвався та сипнув осколками по інших бійцях. Вижити судилося всім!

– У ті хвилини я якось і не відчував болю. Ще пояснював другові, як накласти краще турнікет на відірвану руку. Не втратив ні свідомості, ні почуття гумору. Воюючи майже три роки, я знав, що так може статися кожної секунди й, напевно, вже був морально готовий знехтувати найбільшим болем. У тій ситуації бачилося надважливим інше: виїхати з-під обстрілу, бо наш броньовик «влпило» так, що він аж підлітав догори. На щастя, автомобіль завівся і ми дісталися до місця призначення своїм ходом! – розповідає Олег про те, як дивом залишився живим, прийнявши на себе фактично весь удар «кумулятиву».

«Я Ж РОЗМОВЛЯЮ З ВАМИ, ТОЖ УЖЕ ВСЕ ДОБРЕ»

Власне, він ніколи ні на що не скаржився, не нарікав і нікому не дорікав. Ні тоді, коли на полі бої залишив руку, ні в госпіталі Харкова, а потому – в лікарні Святого Пантелеймона Львова. Одну за одною, цей

воїстину воїн сталевий вдачи переніс більше десяти операцій на черевній порожнині. Рана на животі майже загоїлася, тож у червні львівські лікарі планують замінити Олегу Ростиславовичу кульшовий суглоб.

Найбільшим дарунком для Лесі Михайлівни було б бачити на своєму ювілеї всіх-усіх найрідніших людей! Вона вірить, що ця мрія неодмінно здійсниться після закінчення війни.

Ювілярка зізнається, що справжнє свято в неї настане тоді, як син Олег стане на ноги й адресує слова вдячності всім, хто не перестає підтримувати їх добрим словом, безкорисливою допомогою та коштами. Насамперед – Олегом командирам та бойовим побратимам, родині брата Леоніда, дружина якого (і наша колега по редакції газети «Волинь») Раїса Іванівна Іванюк завжди по-родичівськи поруч, якщо потрібна допомога, обов'язково – львівським лікарям, новим знайомим із багатьох регіонів України, з якими познайомилися в лікарні... А ще – сусідам, друзям, усім, хто приходить у дім Мистунів просто потиснути руку її синові-воїну... – Я розмовляю з вами, тож усе добре! – приємно вражає оптимізмом та планами Олег Ростиславович. І додає: – Якщо не вернуся на фронт – допомагатиму побратимам, звідси і вже знаю, як робитиму це!

А через газету «Волинь» адресує мамі Лесі Михайлівні найгарніші вітання, до яких приєднується вся її родина, бажаючи ювілярці міцного здоров'я у многолітті та радості від найдорожчих людей! ■

Погляд

Ростислав ПАВЛЕНКО, народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»

Сім з п'яти років «простоти»

20 травня 2019 року був понеділок. Зважаючи на потяг представників нової влади до забобонів, окультності та радянської кінокласики, можна було б очікувати обрання ними іншої дати. Бо «что б они не делали – не ідут дела: відно, в понедельник их мама родила»

Учасники процесу розповідають, що представники команди Зеленського і правда намагались поставити інаугурацію на інший день. Але перед 20 травня випали дати, де веселитись якось не личило: 18 травня – День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу, 19 травня – День пам'яті жертв політичних репресій. Чекати ж ще день-два (час був до 30 травня) не хотіла «команда Зе»: дуже кортіло до важелів управління.

Бенефіціари кампанії – Коломойський, Шейф, – та й сам Зеленський роздавали інтерв'ю, в яких просто випроминювали нетерпіння. І примиритися з росією, і виправити «перегини» українізації, і розправитися з опонентами... Словом, повернути усе, як було.

Тож задовольнилися понеділком. Зеленський став Президентом України, обіцяючи за один термін продемонструвати нову якість політики.

Практично всі обіцянки були виконані з точністю до навпаки. Про це багато написано:

– замість миру – повномасштабна війна;

– замість боротьби з корупцією – небачений навіть за Януковича її розгул, притомо близько 40% опитаних вважають, що Зеленський бере в ній участь, а майже 30% – що добре обізнаний;

– замість покращення життя і вирішення соціальних проблем – падіння економіки вже восени 2019, до ковіду і повномасштабного вторгнення...

Виявилось, що «хуже – буде». Експериментально підтверджено шкідливість обрання випадкових людей, яких за допомогою медіа технологій привели до влади, щоб «і внукам хватало», як оцінювали новопризначені «новие лица» обсяг здобутого трофею.

Переможці-2019 використали, і ще й посилити суспільний запит на те, з чого живляться усі популісти:

► на «простоту» вирішення питань;

► на емоційне полегшення після шоку від нападу росії;

► на «неполітика» – чарівника, який здатен виконувати бажання його не ж хочуть дива, тож хіба можливо їм його не забеспечити?

► на відмову від складних відповідей.

Українці тоді проголосували за ретельно продану їм надію, що складну історію можна «перемкнути, наче телеканал».

Але реальність завжди рано чи пізно приходить по політичний маркетинг. Питання лише ціни...

Сім років потому ми значно краще розуміємо: державу неможливо замінити серіалом. А історію – хвацьким сценарієм. Медіапроект «Україна на сцені» провалився з тріском. І розгрібати цей мотлох проблем тепер доведеться усім разом. ■

У тому пеклі війни Олег не забував даної неньці обітниці: про те, що живий, сповіщати щодня – якщо не телефонним дзвінком, то смайликом, чи бодай крапкою.

– колишнім міліціонером, ліквідатором аварії на ЧАЕС (теж уже, на жаль, покійний), і на життєвому шляху називає найважливішою жіночою роботою – дім, а найбільшим щастям – материнство.

– Ми з чоловіком навчали синів бути найперше хорошими людьми та господарями. Я дуже втішалася, коли бачила, що хлопці підрастають життєрадісними оптимістами, що в усіх трьох завжди було багато друзів, що вони сміливо йдуть у доросле життя й водночас поспішають до отчої хати й починають в ній найріднішими людьми, – ділиться ювіляр-

Після навчань на військовому полігоні в грудні 2023 року він, новоспечений солдат, у складі 100-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗСУ став на захист Серебрянського лісу, що на межі Донецької та Луганської областей (безпосередньо входить до найгарячішого Лиманського напрямку бойових дій). Бажання захистити Україну Олег Ростиславович вважав завжди було багатомисливим, що, вочевидь, і сам здивувався наскільки швидко його руки стали «своїми», 120-міліметровому мінометові замість звичайно складати меблеві

російські втрати (вбиті і важко поранені) більші, ніж українські в 3,5 рази. При цьому різниця у втратах вбитими в різні дні складає 1:7 або навіть 1:9. Про це повідомив головнокомандувач Олександр Сирський. Від початку 2026 року загальні втрати армії РФ вже перевищили 141,5 тисячі осіб, з яких понад 83 тисячі є безповоротними.

З початку повномасштабного вторгнення росії в Україну понад 68 тисяч людей намагалися незаконно перетнути кордон. Близько 4 тисячі випадків зафіксували у пунктах пропуску, але більшість спроб втечі стається на так званій «зеленій» ділянці кордону.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Петро ВИНДЮК – боєць із села Карпилівка Камінь-Каширського району;

Олексій КОВАЛЬЧУК – боєць із міста Луцька;

Степан ГАВРИЛЮК – боєць із села Качин Камінь-Каширського району;

Ігор МАТВІЮК – боєць із села Завітне, що на Ківерцівщині;

Дмитро ЛОБОДЮК – боєць народився в Криму, але корені його – в селі Задиби, що на Турійщині;

Микола НОСОВ – боєць із міста Луцька;

Олександр ВИБАЧ – боєць із міста Луцька;

Сергій ЧЕТВЕРИКОВ – боєць із міста Луцька;

Михайло ФІЛІПЧУК – боєць із міста Ковеля;

Андрій ГРИГОЛА – боєць із села Череваха, що на Маневиччині;

Віктор ШОЛОМ – боєць із села Чаруків Луцького району;

Володимир ЛУК'ЯНЧУК – боєць із села Залаззя, що на Любешівщині;

Сергій шулепов – боєць із міста Нововолинська;

Валерій ТКАЧУК – боєць із міста Луцька;

Валерій ВАСЕЙЧУК – боєць із міста Луцька;

Сергій ЗАПОРОЖЕЦЬ – боєць із міста Нововолинська;

Олександр СТАСЮК – боєць із міста Рожища;

Андрій ЦИМБАЛЮК – боєць із села Селець Володимирського району;

В'ячеслав ФІЛІПЧУК – боєць із села Заброди, що на Ратнівщині;

Юрій ХАЛИК – боєць родом із села Троянівка, що на Маневиччині.

■ Пряма мова

«Україні потрібні не розмови про ракети – Україні потрібні ракети»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віктор АНДРУСІВ, громадський та політичний діяч, про те, чому не буде вторгнення білоруських військ:

«У Лукашенка є тільки дві функції в нашій війні з путіним. Перша – це давати свою територію і простір для російських військ. Друга – це відтягувати наші сили, лякаючи можливим вторгненням. При чому щоразу, як тільки у орків починаються проблеми на фронті, починає з'являтися білоруська загроза.»

Лукашенко не може собі дозволити війну з нами. І суть не тільки в тому, що армія мала, слабка, і білоруси не відзначались агресіями в своїй історії. Суть в тому, що, враховуючи наші можливості діп-страйків, ми знищимо його економіку за тиждень».

Ольга ГОЛУБОВСЬКА, медик, про нову норму, коли медсестра вже не зможе допомогти лікарю оформити онлайн-направлення, рецепт чи документацію під час прийому, а це має робити особисто лікар:

«У реальному житті сімейний лікар часто працює в умовах колосального перевантаження. Тисячі декларацій, нескінченні електронні форми, довідки, направлення. Люди після інсультів, інфарктів, з онкологією, психічними розладами, постковідними ускладненнями і т. д... Усі чудово знають правду: система сімейної медицини вже давно працює на межі виснаження. Молоді лікарі не хочуть йти в сімейну медицину. Досвідчені – вигорають або йдуть із професії. А замість того, щоб дати їм нормальні умови роботи, адекватне навантаження, медичних асистентів, соціальний захист і повагу, їм додають ще один рівень контролю та бюрократії».

Кирило БУДАНОВ, очільник Офісу Президента, вважає, що московія вкрала у нас історію та назву:

«Русь – це Україна. Русь – це більше, набагато більше. І Україна є батьківщиною всього того. Навіть того, із чим ми боремося зараз. Розумієте, в чому проблема: ми віддали велику частину своєї історії, добровільно віддали. А ті (москвити. – Ред.) її, оскільки ми віддали, «приватизували». А вони – ніхто. Це ми є Русь. І ми маємо над ними всіма панувати. Ну, ще прийдуть часи.»

Володимир АР'ЄВ, народний депутат, про шлях перемоги:

«Україні потрібні не розмови про ракети – Україні потрібні ракети. Не розмови про власну протиповітряну оборону, а власна протиповітряна оборона. Не розмови про блекаути в москві, а блекаути в москві. Але, на жаль, у владі потужні «відоси» і балачки досі заміняють реальні справи і системний підхід. Поки москалі не відчують на собі те, що відчули кияни, що відчувають люди у десятках українських міст і містечок, зупинити окупантів не вдасться. Нелюди розуміють лише силу. Словами їх не перемоги».

Сергій СТЕРНЕНКО, волонтер, про публікації в західній пресі, що путін нібито хоче завершити війну до кінця року:

«Путін хоче не завершення війни, а воювати, поки не досягне хоча б чогось, що зможе називати «перемогою». А це означає, що війна триватиме, аж допоки не впаде російська політична система.»

Вадим ДЕНИСЕНКО, колишній народний депутат, аналітик, про те, на що сподівається путін у війні:

«Він просто не може зупинити цю війну. Зупинка війни в нинішніх умовах означатиме для нього політичну смерть. Головний розрахунок путіна лежить у двох ілюзіях: внутрішня ситуація в Україні призведе до протестів і повної дестабілізації влади; через дефіцит енергоресурсів ЄС почне знімати санкції й закуповувати російський газ і нафту. Сподіваюся, і перше, і друге – чергова помилка кремлівського старця».

Андрій БОНДАР, письменник, після масштабного обстрілу Києва відповів тим, хто запитує «а чого ви там залишаєтесь»:

«Ми залишаємось, бо це наше місто і наша земля. А це тому, що нам, Києву, насправді не гірше. Гірше – на ліній фронті нашим військовим. Гірше Херсону, Нікопону, Краматорську, Слов'янську, Костянтинівці, Запоріжжю, Дружківці і ще сотням міст і сіл Сходу та Півдня України. І в них ми живемо попри все і всупереч. І треба жити. Бо ті, хто хоче нас убити, і щоб ми тут не залишались, добивається одного – нашого витіснення з власної землі. Не дочекаються».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат від «Європейської Солідарності», про важливість пам'ятати про злочини тоталітарних режимів:

«Пишу про це у День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу. Половина цього нечисленного народу була знищена під час депортації. Але світові, за незначними винятками, було байдуже. На жаль, багато в чому байдуже і зараз.»

Однією зі своїх мрій я завжди вважав привертання уваги світу до пам'яті про невинні жертви тоталітарних режимів. Саме тому ще у 2015 році я зареєстрував Постанову Верховної Ради України про визнання геноциду кримськотатарського народу. Її підтримав український парламент, а згодом – парламенти багатьох країн світу. Пам'ять про злочини минулого потрібна не лише для того, щоб вшанувати жертв. Вона потрібна для того, щоб зло не повторювалося».

Валерій ПЕКАР, публіцист, про кінцеву мету війни:

«Я можу запропонувати політичну ціль війни: припинення існування російської імперії. Деїмперіалізація, деколонізація рф, розвал імперії та реконструкція постімперського простору з метою сталого миру. Деколонізація рф відповідає засадничим документам ООН та підтримана численними резолюціями Європарламенту, ПАРЄ, ПА ОБСЄ. російська імперія розвалювалася у XX сторіччі двічі: у 1917 та 1991. Має розвалитися третій раз остаточно».

Сполучені Штати офіційно звернулися до Литви, Польщі та України з проханням скасувати санкції проти білоруського калію, щоб дозволити транзит цього продукту через їхню територію. Як відомо, Америка вивела з-під санкцій виробників калію в білорусі, – країни-співучасниці російської агресії, до речі.

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Цими днями Петро Порошенко відправив чергову партію техніки у 9 підрозділів ЗСУ на суму у 30 мільйонів гривень.

«В нас є те, що, на жаль, більше ніхто війську не передає»

Щоб солдат не мився «з пляшки», команда п'ятого президента Петра Порошенка виготовила і передала на фронт уже 320 мобільних лазень

Ольга СОКОЛОВА

От цими днями Петро Порошенко відправив чергову партію техніки у 9 підрозділів ЗСУ. Штурмовики, розвідники, інженери, логісти та військові медики отримали допомогу на 30 мільйонів гривень – 2 екскаватори, 5 контейнерних ремонтних майстерень, 2 мобільні шиномонтажні комплекси з RunFlat, 2 квадроцикли, зарядні станції, «Старлінки» та генератори, детектори дронів «Аспірин» та іншу електроніку.

«Війна триває. Ок-

рім зовнішнього ворога, країну зсередини підривають корупційні скандали. Сили во-

годні в нашому офісі — представники дев'яти підрозділів, з якими ми давно співпрацюємо, які знають якість того, що ми передаємо, і замовляють ще. Бо в нас є те, що, на жаль, більше ніхто війську не

Від початку вторгнення Фонд Порошенка і волонтери ГО «Справа Громад» передали на фронт допомогу на суму понад 8 мільярдів гривень.

олонтерів, на яких розраховують військові, виснажуються. А наша команда і в цих умовах продовжує робити свою непросту справу — допомагати війську, – пише Порошенко у соцмережах. – Сьо-

передає. Ми викупили весь обсяг виробництва екскаваторів на одному з українських підприємств. Понад 100 наших копачів уже риють траншеї, зводять укріплення та капоніри на лінії бойового зітк-

«Жодна ракета не може зламати націю, яка бореться за свою свободу та гідність», – заявила про українців лідерка білоруської опозиції Світлана Тихановська.

путін може намагатися втягнути Європу у переговори щодо війни в Україні, оскільки бачить у цьому вигоду для себе. Про це заявив міністр закордонних справ Естонії.

Уряд Чехії підтримав зміни до закону щодо українських біженців, які передбачають жорсткіші умови перебування й отримання гуманітарної допомоги для частини українців із тимчасовим захистом.

Гроші закінчуються: росія розпродує золотий запас рекордними темпами – на 1 травня 2026 року його запаси впали до найнижчого рівня з початку повномасштабного вторгнення в Україну.

З початку повномасштабного вторгнення Україна завдала вже 158 ударів по російських нафтопереробних заводах. Серед найбільших заводів поза зоною атак залишилися тільки два – Омський і Ангарський НПЗ за Уралом. Україна атакувала щонайменше 24 із 33 найбільших російських НПЗ.

росія має намір звернутися до Міжнародного суду ООН для нібито «захисту» прав росіян у країнах Балтії.

На міжнародному симпозиумі в Астані президент Токаєв (на фото) оголосив Казахстан спадкоємцем Золотої Орди. Колись москва платила Орді дань. Виходить, що російські землі – «ісконно» казахські.

У московській повітряній зоні з червня буде повністю заборонено польоти цивільних повітряних суден на висоту до 5 100 метрів. Фактично заборона на польоти діятиме над усією центральною росією.

Набряки та зайва рідина влітку на ногах, руках та обличчі

Спека може сприяти появі набряків. Наливаються стопи, тисне взуття? Ноги, як «колоди», набряки вже до колін? З'являються сліди від шкарпеток? Після натискання залишається ямка? Шкіра натягнута та червона?

Імультима форте - потужний комплекс космпонентів, який: - сприяє підтримці нормального водного балансу - допомагає зменшити відчуття надутості в ногах - покращує кровообіг у кінцівках, роблячи стан шкіри помітно краще

Без вираженого сечогінного ефекту

Ноги - це рух! Рухайтеся вільно та з комфортом, без відчуття болю і набряків!

(044) 451-55-87 (068) 975-30-05 www.imultima.com.ua

РЕКЛАМА. Дієтична добавка. Не є лікарським засобом. Детальна інформація за телефоном 066 824 71 60. Перед використанням проконсультуйтеся з лікарем і ознайомтеся з інструкцією.

Шок!

Убив неньку молотком, а сусідам брехав, що поїхала в гості...

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Два тижні сусідам казали, що мати поїхала в гості. А за зачиненими дверима вже чекала страшна правда.

У Луцьку судять чоловіка, який два тижні приховував тіло матері в квартирі

Наталка НЕКОЗ

У сюжеті ТРК «Аверс» зазначають, що тіло жінки пролежало в помешканні на вулиці Ветеранів близько двох тижнів. Увесь цей час чоловік жив із мертвим тілом матері. Згодом він сам зізнався у скоєному, зателефонувавши сестрі...

Тіло вбитої виявили 22 листопада 2025 року. Сусіди

помітили, що Лариса, мати обвинуваченого, довгий час ніде не з'являється, хоч раніше бачили її регулярно.

«Я ходила увесь час до неї, але два тижні не ходила, бо син сказав, що вона поїхала десь на малу батьківщину. Так мені він сказав. Я запитала: «Може, я тобі супу принесу?» Він відповів, що не треба мені нічого і не приходьте», – пригадувала сусідка Галина.

Відомо, що після розлучення чоловік повернувся з Іспанії та мешкав разом із матір'ю, почав пиячити та

часто конфліктувати, хоч раніше стосунки в родині були хороші.

Обвинувачений уже був покараний на 8 років позбавлення волі за вбивство сусіда.

У суді чоловік визнав свою вину. Також пояснив, через що виник конфлікт.

«Причина – в таблетках. Я пив таблетки. Різні. Від болю, для сну. Через те, що більше таблеток узяв. Це були спільні таблетки», – сказав обвинувачений.

На останньому засіданні в суді допитали доньку за-

гиблої. Вона розповіла: того дня брат неодноразово їй телефонував, спочатку говорив про буденні речі, але вже під час наступних дзвінків повідомив про злочин.

«Він дзвонить і каже, що має для мене новину. Каже: «В тебе немає мами, я її вдарив молотком у голову», – пригадала донька загиблої.

Вона зазначила в залі суду, що хоче максимального покарання для брата. Водночас цивільний позов на моральну компенсацію подавати відмовилася.

Нині обвинувачений перебуває в СІЗО. Розгляд справи триває. Попереду – допит свідків, дослідження письмових доказів та допит самого обвинуваченого.

Тим часом суд розглянув справу щодо моторошного вбивства, яке сталося наприкінці 2025-го в селі Гуца Ковельського (раніше – Любомльського) району. 50-річного чоловіка, який жорстоко зарубав сокирою

«Дзвонить брат і каже: «В тебе немає мами, я її вдарив молотком у голову»»

свою 75-літню матір, визнали неосудним. Експертиза встановила, що під час скоєння злочину чоловік перебував у стані «білої гарячки». Його госпіталізують до спеціалізованого психіатричного закладу в селі Орлівка Рівненської обласної ради, де створені умови, що виключають його небезпечну поведінку. ■

Резонанс

Суд скасував відмову Міноборони у виплаті 15 мільйонів матері померлого солдата

Військово-лікарська комісія встановила зв'язок смерті бійця із захистом Батьківщини

Дарина ШЕВЧУК

Волинський окружний адміністративний суд скасував рішення комісії Міністерства оборони України, яка відмовила матері померлого військового у виплаті 15 мільйонів гривень одноразової допомоги. Причиною відмови стало те, що солдат помер внаслідок захворювання, а не через поранення.

Як йдеться у рішенні суду від 15 травня, син позивачки був мобілізований у січні 2023 року та проходив службу у військовій частині на Донеччині. Наприкінці червня 2023-го він виконував бойове завдання поблизу Кліщівки Бахмутського району.

У сповіщенні сім'ї зазначалося, що військовий загинув під час ворожого танкового обстрілу. Водночас у лікарському свідоцтві причиною смерті вказали гостру недостатність кровообігу та ішемічну хворобу серця.

Згодом військово-лікар-

ська комісія встановила, що захворювання, яке призвело до смерті солдата, пов'язане із захистом Батьківщини. Попри це, у січні 2026 року комісія Міноборони відмовила матері бійця у призначенні одноразової допомоги у розмірі 15 мільйонів гривень.

У відомстві пояснили відмову тим, що таку виплату призначають лише сім'ям військових, які загинули або померли внаслідок поранення, контузії, травми чи каліцтва. Через те, що офіційною причиною смерті вказали захворювання, ро-

дині запропонували звернутися за меншою компенсацією, передбаченою іншою постановою уряду.

Після дослідження матеріалів справи суддя Віра Смокович визнала неправим і скасувала рішен-

«Причиною відмови стало те, що солдат помер внаслідок захворювання, а не через поранення»

ня комісії Міноборони про відмову у виплаті допомоги. Суд також зобов'язав повторно розглянути заяву матері військового з урахуванням правової оцінки, наведеної у рішенні. ■

Кримінальне чтиво

Ударила ножом чоловіка, але уникнула тюрми

Маневицький районний суд задовольнив позов Камінь-Каширської окружної прокуратури в інтересах держави та постановив стягнути з жительки громади понад 10 тисяч гривень витрат на лікування потерпілого від кримінального правопорушення

Микола ДЕНИСЮК

Кривавий інцидент стався 27 липня 2025 року у будинку за місцем проживання відпові-

дачки. Перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння та тримаючи кухонний ніж під час нарізання продуктів, жінка різко повернулася і завдала чоловікові прони-

каючого ножового поранення живота.

Потерпілий отримав тяжкі тілесні ушкодження.

«Жінка різко повернулася і завдала чоловікові проникаючого ножового поранення живота»

Кримінальне провадження за статтю 128 КК України – необережне тяжке тілесне ушкодження – раніше було закрито

Пульс тижня

Рибалки замість юшки отримали кримінал

Тільки цими днями браконьєри завдали збитків державі на понад 286 тисяч гривень

Антон КАРАСЬ

24 травня 2026 року під час проведення рибоохоронного рейду було виявлено та затримано на Мар'янівському водосховищі поблизу села Цегів Луцького району двох порушників правил любительського рибальства. Чоловіки здійснювали незаконний виллов риби з використанням забороненого знаряддя лову.

Риболовецькою сіткою чоловіки впіймали 126 штук карася сріблястого, загальною вагою 15,7 кг, чим завдали збиток державі на суму 199 206 гривень.

Працівниками поліції вилучені водні біоресурси та заборонені знаряддя лову. Тривають слідчі дії.

А 21 травня інспектори Волинського рибоохоронного патруля упіймали браконьєра, який здійснив виллов риби сіткоснастевним знаряддям лову – сіткою риболовецькою – з використанням дерев'яного човна на озері Синове Ковельського району. Він незаконно упіймав риби вагою 6,36 кілограма у загальній кількості 53 екземпляри, що завдало державі збитків на 87 тисяч гривень.

Якщо ви стали свідком порушення правил рибальства чи збуту водних біоресурсів прохання невідкладно повідомляти на «гарячу лінію» Волинського рибоохоронного патруля за номером: (067) 360-78-40. ■

Чоловік захотів у магазині дармової ковбаси

Прикрий випадок стався в одному з мінімаркетів міста Горохова Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Охоронець магазину зауважив покупця, який запасся з прилавків сиром, сардельками та ковбасою й зробив спробу обмінути касу непоміченим у крадіжці.

Чоловік відмовлявся платити за товар, тому невдовзі йому довелося пояснювати свій вчинок поліцейським.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області склали на порушника адміністративний протокол за ч. 1 ст. 51 КвпАП, що передбачає відповідальність за дрібне викрадення чужого майна (крадіжка, шахрайство, привласнення чи розтрата) у вигляді штрафу від 850 до 1 700 гривень. ■

У Луцьку відбувся Всеукраїнський міжконфесійний фестиваль «Христос воскрес!». Пісенне дійство за участю духовних навчальних закладів провели в соборі Святої Трійці. Засновник фестивалю – матінка Ірина Веретка-Казмірчук, завдвач регентського відділення Волинської православної богословської академії, регент її чоловічого хору «Агіос» і мішаного «Воскресіння».

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

28 травня минає 20 років, як відійшла у Вічність жителька села Шклин, наша дорога мама, дружина, бабуся, людина щирої душі –

**ХЛОПУСЬ
Марія Миколаївна.**

Привіт, наша рідна матусю... Пишемо тобі туди, де більше немає земних тривог, хвороб і сліз – у твої безкраї та світлі небеса. Знаєш, кажуть, що час лікує, але це не так. Він просто вчить жити з цим тихим щемом у грудях, оберегаючи твій світлий образ у пам'яті.

Нам так часто бракує твоїх лагідних рук, твого теплового погляду і тих простих, але таких рятівних слів: «Усе буде добре». Іноді в найважчі хвилини заплющуємо очі й подумки розмовляємо з тобою. У такі миті здається, що ти стоїш зовсім поруч і обнімаєш нас своїми невидимими ангельськими крилами.

Ти назавжди в нашому серці. У кожному нашому подиху та спогаді. Нехай твоя душа спочиває в мирі та світлі. Любимо тебе безмежно!

Завжди у скорботі – твої рідні.

Храми і люди

Священник від Бога – з хрестом, лопатою і сокирою в руках

Закінчення.
Початок – на с. 1
Катерина ЗУБЧУК

Троянди від отця Юрія для коханої дружини в день її народження.

«ОТЕЦЬ ІВАН ШИМКІВ БЛАГОСЛОВИВ МЕНЕ НА ВСТУП У ВОЛИНСЬКУ ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ»

У цій «бляшанці», що знаходиться на другому кутку Любешово, стосовно від того місяця, де стоїть новозбудована церква, і правила служба Божа

«Коли йшло будівництво, то отець Юрій не стояв і дивився, як інші працюють, а й сам трудився. А люди брали з нього приклад і безоплатно долучалися до робіт на своїй святині.»

років три, поки тривало будівництво (під забудову треба було, звичайно, одержати від Любешівської єпархії ради дозвіл на земельну ділянку. Зводили, як мовиться, всім миром. І про це ми спілкувалися з першим та незмінним настоятелем Свято-Вознесенського храму Любешова, отцем Юрієм Устимчуком:

«Сьогодні у нас – он який величній храм, а починали звершувати службу Богу в приміщенні... колишньої хімчистки. Будували свою церкву своїми силами. Збирали копійку до копійки, цеглинка до цеглинки, бо багатих меценатів не було. Виконорби нас трохи виручали – безоплатно роботи виконували.

Підружжя Юрія й Людмили Устимчуків та троє їхніх дітей (фото – з попередніх років, бо, як сказав отець Юрій, зараз зібрати сімейство трудно, оскільки старший син Серафим вчиться в Луцьку).

Іван Шимків благословив мене на вступ у Волинську духовну семінарію. І після школи ми вступили.

Отець Юрій так і сказав: «Ми вступили». А вже на моє запитання-уточнення додав: – Саме маючи благословення отця Івана, я зміг зробити такий крок. На четвертому курсі, на Святого Миколая (це був 1999 рік) владика Яків рукоположив мене в сан диякона, а в 2000-му, 15 лютого на Стрітення, – в сан священника.

Тоді отець Юрій і прийшов служити в Любешів. В принципі, ніби й зайве питання стосовно того, чи бажання стати священником – це була мрія з дитинства, але і про це зайшла мова.

«Я ріс у великій сім'ї, завжди молився, як вже казав, у шостому-сьомому класі став паламарем, співав у церковному хорі, – розповідає отець Юрій. – І все ж у мене була боязнь з приводу подальшого вибору життєвої дороги. Тобто я сам собі ставив питання: «Чи готовий я стати священником, чи зможу нести хрест священства?» Відповідь отримав за підтримки отця Івана. Він не тільки багато що пояснив мені щодо таланту, бажання (якщо вони є, то треба йти до мети) – з його благословення я сьогодні маю цю можливість – нести Боже благодатне віршаня.

Дружина отця Юрія, Людмила, – теж вєтлівська. По дружжю Бог дав троє дітей – доньку й два сини. Матінка Людмила, яка керує церковним хором, закінчила духовну семінарію – здобула освіту регента. Старший син, Серафим, обрав, як і батько, священницький шлях – вчиться на другому курсі Волинської православної духовної академії. Він – це й студент медичного факультету (спеціальність «реабілітолог») ВНУ імені Лесі Українки. Матиме вибір після закінчення вишу, або поєднуватиме в подальшому житті. Ну а молодші син і донька – це школярі, які плекають свої мрії.

«НЕ МОЖЕ БУТИ ТАК: МОСКВА ВБИВАЄ, А МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ ХОРОНИТЬ...»

Ми спілкувалися весняного дня на церковному подвір'ї, де стоїть велична споруда храму, де все впорядковано,

де затишно від зелені й квітів. А отець Юрій пригадував, як років три служба була в тій «бляшанці-хімчистці», і уже в той час почали зводити свій храм: – У 2000-му владика Яків освятив камінь під будівництво. Чотири роки тривало воно. Непросто це давалося, бо громада була маленька. У 2004-му храм поверхово завершили. Владика Михайл освятив його. Ще залишалося всередині розпис зробити. Іконостаса придбати. Сьогодні ми вдячні Богові, вдячні громаді, нашим хористам, парафіянам, які зумили своєю колядкою, збором коштів побудувати цей храм. Бо ж великих пожертв ми не отримали ні від влади, ні від меценатів – щедрих благодійників ніколи не мали.

Мова зайшла про те, як сьогодні, на п'ятому році російсько-української війни – більше людей (любешівців чи мешканців із навколишніх сіл, де нема ПЦУ) відвідує храм?

«Слава Богові, на сьогоднішній день є збільшення парафіян. Можна сказати, що – в рази. На сьогодні багато парафіян доїжджають із сіл, в яких московські церкви, – каже отець Юрій. – Молоді пари вінчаються в нас. Хрещення здійснюємо. Знаю, що чимало людей по селах хочуть мати свою, Православну Церкву України. Але, на жаль, поки що в нашому краї дуже тяжко з переходом громад до ПЦУ. Люди патріотичні, які хочуть України і української церкви, ідуть з навколишніх сіл до нас. Особливо, коли йдеться про роки повномасштабної війни, коли на фронті гинуть люди – чиєсь чоловіки, сини, яких відспівуємо і в нашому храмі. Я казав, що не може так бути: москва вбиває, а московський патріархат хоронить – у церкві московського патріархату йдуть рідні оплакувати непоправну втрату. Це щось неправильне!»

У роки війни багато храмів стали волонтерськими центрами. Не залишилася остронь і Свято-Вознесенська церква. І з приводу цього отець Юрій сказав:

«Ми з початку повномасштабного вторгнення й по сьогодні допомагаємо нашим захисникам. Волонтерів від нашого храму дуже багато. Готуємо передачі на передову, закупляємо дрони. Вчора шість тисяч передали для ЗСУ. І кожного місяця проводимо збір. Те, чим живе Україна, тим і наша громада переймається... І промовистим свідченням цього є каплиця Памяті захисників-Героїв, зведена на території храму, до якої провів священник, і розповів:

«Збудували ми капличку з допомогою родин загиблих на російсько-українській війні у 2023 році. Тоді поставили одну плиту, на якій викарбували імена тих воїнів, котрі віддали життя за Україну. Це наші земляки – мешканці не тільки Любешівської громади, а всього колишнього Любешівського району. Є імена й бійців, батьки яких переїхали в наш край у війну, то й діти – також стали любешівцями. Топрик доставили ще одну плиту. І тепер тут викарбовано 134 імені. На жаль, сьогодні число захисників-Героїв вже більше. По завершенню війни (дай Бог, вона завершиться, й не гинутьимуть молоді люди!) буде ще одна плита, на якій увічнимо пам'ять Героїв.

А ще ми пройшлися Алеєю Пам'яті захисників-Героїв, де

Отець Юрій та ініціатор будівництва української церкви Валентин Поліщук та Іван Солошик, з подяки якого відбулася зустріч у храмі

Отець Юрій: «Каплиця Памяті захисників-Героїв, зведена на території храму в 2023 році.»

ростуть іменні дерева, посажені рідними тих, хто віддав життя за Україну. Й своє дерево може посадити кожна родина, яка виявить бажання таким чином увічнити пам'ять свого чоловіка на території храму.

«ПАНОТЕЦЬ ЮРІЙ ВСЕ СВОЇМИ РУКАМИ РОБИТЬ»

А потім про свого священника, завдяки якому громада за останні роки дуже багато зробила, говорили Валентин Поліщук, Іван Солошик – ті, хто добре його знає, як скромну людину, котра про свої заслуги промовчить.

І йшлося про те, що на всіх в'їздах у Любешів Свято-Вознесенська церква своїм коштом поставила хрести-обелізи. Є такий хрест тепер на кордоні з білоруською. А на кладовищі в Любешіві церковна громада збудувала капличку. Оскільки з часу відкриття храму минуло понад двадцять літ, то тут уже багато що оновлено і всередині, і зовні. По суті, весь час щось добудовували, міняли, ремонтували. Куполи, зокрема, перекрили. Не відразу це вдавалося робити – по чергово в 2018 – 2020 роках. Знову з миру по нитці парафіяни збирали. А у 2021-му замінили вікна, оновили фасад, утепили храм, у 2023 році – зробили й теплу підлогу.

«І ми обов'язково додаємо, що панотець Юрій все своїми руками робить, – каже Ва-

Перемога кується і в тилу!

У плетіння маскувальної сітки душу і серце вкладали Аксінія Марченко, Тарас Приймак, Валерія Максименко та Анна Шевчук.

«Ух ти, ви сітки плетете! Мені треба. Можна їх у вас купити?»

Сотні людей щодень проходять Театральним майданом Луцька – серцем нашого обласного центру. Багато подій він пізнав за час свого існування: болючі й гіркі, урочисті і розважальні, дитячі й дорослі. Були мирні часи і люди із задоволенням поспішали сюди, адже тут завжди відбувалися цікаві заходи

Ніна КОСТРУБА

Все перекреслила війна... І Театральний майдан став місцем прощання й жалоби, де в останній раз людина відспівувала собору і віддають честь і шану нашим захисникам, які пожертували найдорожчим – своїм життям. Тут встановлено й фотостенди з портретами наших Героїв, тому неможливо не зупинитися і з вдячністю схилити голову перед кожним...

Не випадково, що саме на Театральному майдані розташована одна з локацій, де волонтери плетуть маскувальні сітки для військових. Перешкодою для цієї роботи не є навіть пекуче травневе сонце чи пронизливий вітер. Лише проливний дощ змушує працювати у приміщенні.

Минулого тижня цікавість не дозволила мені пройти повз групу молодих людей, які старанно в'язали смужку до смужки. Познайомилися. Приємною співрозмовницею виявилася Аксінія Марченко, студентка

Щиро вдячні волонтери за донати і дорослим, і дітям, які якусь копійчину вкидають у скриньку для ЗСУ.

ВНУ імені Лесі Українки факультету «Міжнародні відносини». Родом із Запоріжжя. Як розповіла волонтерка, разом із однодумцями працюють під егідою волонтерського руху на Волині «Меценати для солдатів», який системно підтримує військових, їхні родини, займається плетінням маскувальних сіток, маскувальних костюмів «кікімор», шоломів.

«Ось уже понад два роки займаюся волонтерством. Додулися подруги. В нас якось все це вишло, опанували процес і почали плести маскувальні сітки. Кожен день виходимо на вулицю, локації – різні, більшість працюємо на Театральному майдані, де проходить велика кількість людей, які іноді не тільки долучаються до плетіння, але й донатять. Цим самим допомагають нам у придбанні матеріалів, – розповідає Аксінія. – Вагазіл, точок, де працюємо по місту, – до 15, є такі й у навколишніх селах. Наш головний

штаб знаходиться у Волинській обласній бібліотеці для юнацтва, де під «своє крило» взяла нас директорка Алла Сизонцева Єфремова. Хотілося б закликати людей допомагати, бо зайві руки ніколи не лишні. Адже

потреба у сітках досить велика. У місяць може бути до 50 заявок на сітки різних розмірів, одна з найбільших, яку ми сплели, – це 12 на 20 метрів. А ще військові просять кікімори, промотки. Тому дуже велика потреба і в людях, і в сітках, і в коштах. Буває, що тисяч 100 потрібно тільки на один місяць, і це одна з мінімальних витрат.

Як розповіла волонтерка, сітку і матеріалі закуповують у Туреччині. Уже на місці, маючи спеціальні станки, ріжуть на відповідні смужки для в'язання. Радіють, коли долучаються інші студенти, школярі, пенсіонери. Велике значення має робота гуртом. Бо одна людина маскувальну сітку розміром 6х4 у звичайному темпі може плести 16 годин, а гуртом, об'єднавшись по 4-5 чоловік, – 4.

Дізналася, що раніше для виготовлення сіток використовували мішковину та звичайну тканину. Нині їх плетуть із спанбонду – міцного синтетичного матеріалу, який не промокає і відбиває світло.

«Так стає зворушливо на душі, коли діти не витрачають свої кишенькові гроші, а підходять і якусь копійчину вкидають у нашу скриньку й радіють цьому, – зізнається дівчина.

Виявляється, що волонтери співпрацюють з різними частинами, бригадами. Просто до них підходять військові на вулиці і просять зробити сітки, пропонують купити.

«Слово «купити» викликає усмішку, бо ми все робимо і передаємо безкоштовно. Якось підходить військовий і захоплює каже: «Ух ти, ви такі сітки плетете! Мені треба. Можна їх у вас купити?» – пригадала Аксінія і додала: – Нам тільки потрібна адреса і доставка буде.

Маскувальні сітки плетуть різних кольорів, відповідно до пори року. Того разу вони були кольору розквітлого весняного прийдешнього літа.

За час спілкування розмір чудо-сітки значно збільшився, а своєю душою і серцем вкладала друзі Аксінії, студенти університету – Тарас Приймак, Валерія Максименко та Анна Шевчук.

ДОВІДКА:

Незалежний волонтерський проєкт «Меценати для солдатів» на Волині заснували громадські діячі та волонтери Руслан Теліпський та Неоніла Головатська. Його мета – різнобічна підтримка бійців – моральна, психологічна, фінансова. Основна допомога – від підприємців, завдяки яким волонтери урізноманітнюють дозволяти бійцям, сприяють їхній психологічній реабілітації, соціальній адаптації в тилу. ■

Вітаємо!

Щиро вітаємо з 60-річчям Руту Володимирівну Яковчук!

оператора Відділення поштового зв'язку № 16 м. Луцька «Укрпошти»

Зичимо міцного здоров'я, радості, добра, любові й многаз літ!

На Волині та Рівненщині визначили найкращі учнівські лісництва. На Рівненщині переможцем обласного етапу Всеукраїнського зльоту стало учнівське лісництво «Діброва» Вовковийського ліцею Демидівської громади. Гран-прі обласного зльоту на Волині здобуло Ратнівське учнівське лісництво при Ратнівському ліцеї №2.

Стали відомі імена переможців конкурсу «Вчитель року 2026», який проходить в Ужгороді. «Англійська мова» – Іван Коперлюк із Закарпатської області, «Громадянська освіта» – Ілля Лучинський із Одещини, «Математика» – Наталія Шедрина з Харкова, «Початкова освіта» – Дарія Дорош із Чернівців.

■ Редакційний щоденник

Коли над Луцьком лунали вибухи, місто рятувало своїх людей і... співало

Чим переймалася і з чого дивувалася впродовж останнього часу журналістка Євгенія СОМОВА

...МОЛОДИМИ ЛЮДЬМИ, КОТРИ РЯТУВАЛИ ЛУЧАН ПІД ЧАС ВОРОЖОЇ АТАКИ

Про загрозу масованої атаки 13 травня на Захід України, і зокрема на Луцьк, нас попереджали. Але за роки повномасштабної війни ми вже звикли до подібного, до сирен повітряної тривоги. Та й оте «можлива атака» ще не означає, що вона буде саме на обласний центр Волині. Сподівалися бо, як мовиться, смертоносна біда пронесеться мимо. Тож того травневого ранку місто жило звичним життям. Їздив транспорт, працювали підприємства, школи, лікарні... На зупинці біля ТРЦ «Промінь» юрмився народ. Але коли, через кілька хвилин після оголошеної тривоги, в небі, просто над головами, з'явився «шахед» і різко пішов на зниження, люди кинулися в сусідній супермаркет «Сільпо». Попри те, що там вже були відвідувачі, його працівники прийняли усіх. Швидко організували прихисток, принесли крісла і лави, аби могли присісти, бо ж тривога була затяжною, пропонували воду, заспокоювали.

«Ніхто не звертав уваги на розсипаний горох із пачки, яка впала, на зім'яті корзини, на яких сиділи люди. З кожним черговим прильотом нас переміщали все глибше в магазин, де безпечніше», – читаю у фейсбуці вдячний допис Тетяни Нестерук, котра рятувалася того дня у «Сільпо». І він не поодинокий. Лучани, які знайшли там прихисток, щиро дякували працівникам закладу за допомогу, турботу, терпіння. Попри небезпеку для власного життя, вони знайшли у собі силу усміхатися, підтримувати інших,

Серед студентів, які виконували «Тиху молитву» та інші пісні під час 5-годинної повітряної тривоги над Луцьком, була і Зоряна Киричук. Дівчина каже, що спільне виконання підбадьорювало і додавало сміливості не боятися.

Фото: «Суспільне Луцьк».

проявили людяність. Тому скажу усім, хто говорить, що нинішня молодь «не така, як колись», що вона черства, зухвала, егоїстична. Це – неправда. Вона просто інша, більш розкута, ніж були ми. Росла ж і формувалася в інші, кращі часи. Але і їй дісталось бід від життя. На її долю припала війна, яка змусила раніше дорослішати. У молодих українців був вибір: виїхати за кордон чи залишитись в Україні, ризикуючи життям. Ті, хто обрав другий ва-

«Я не можу працювати, то хоч так намагаюся допомогти хлопцям. Коли знаю, що не мерзнуть їхні руки, то тепліше на душі.»

ріант, – навчаються, працюють у тилу, волонтерять чи захищають Батьківщину зі зброєю в руках. Це покоління платить високу ціну за свою свободу, право жити на рідній землі, але не черствіє серцем. Воно демонструє національну самосвідомість, патріотизм, любов до материнської мови, пісні та незламність у час випробувань.

Так як це зробили студенти Волинського коледжу культури і мистецтв ім. І. Стравінського під час недавньої атаки ворога. Відео, на якому вони співали, коли над Луцьком літали дрони і лунали вибухи, розлетілось соцмережами. Через тривогу, яка тривала 5 годин, частина з них не змогла здати екзамен із хорового співу.

Довелося спуститися в укриття. Аби зняти стрес, тривожність, студенти заспівали «Тиху молитву», у якій було благання до Бога про мир і спокій, віра в майбутнє, а, щоб розвеселити душі, підняти дух та підтримати один одного – запальні українські народні пісні.

...САМОКАТНИКАМИ, КОТРИ ІЗДЯТЬ, ДЕ ХОЧУТЬ

Кілька днів тому я ледве не стала свідком дорожньо-транспортної пригоди з участю дітей на проспекті Волі. Троє підлітків, котрі каталися на одному електросамокаті, раптово виїхали на дорогу, щоб перетнути вулицю. Причому поза пішохідним переходом. І добре, що водій вчасно загальмував. Інакше б не уникнути біди. Перша думка була: «Чи знають батьки, де їхні діти зараз, чи розповіли їм про правила дорожнього руху?». Адже самокати прирівнюються до мопедів. Отже, вони – учасники дорожнього руху і зобов'язані дотримуватися усіх правил, встановлених для водіїв. На жаль, часто самокатники забувають про них. Їздять де заманеться: хто в потоці машин, хто тротуаром (іноді й в нетверезому стані), жахаючи пішоходів. У Луцьку були випадки, що через надто швидкісну їзду травмували перехожих. Непоодинокі й аварії на дорогах із вини самокатників. Тож нерідко читаєш повідомлення патрульної поліції на кшталт цього: «27 березня ввечері у Луцьку на пішохідному переході біля «Там-Таму» сталася ДТП. Водій автомобіля Opel Antara наїхав

на хлопця, що пересувався на самокаті. Дитина виїхала на проїзну частину на заборонений сигнал світлофора. Хлопець отримав травму ноги».

Звісно, електросамокати не заборониш. Нині це популярний у молоді вид транспорту – зручний, дешевий. Але дикі самокатники, котрі їздять, ігноруючи правила руху, вже всіх дістали – і пішоходів, і водіїв автотранспорту. Останні кажуть, що їм не місце на проїзній частині. А пішоходи захищають право на своє місце під сонцем, на безпечні тротуари. Мовляв, кермувальники самокатів, скутерів, моноколів, інших видів електротранспорту повинні мати довідки про ознайомлення з правилами дорожнього руху і пересуватися лише відведеними для них зонами, скажімо, велодорожками. Звісно, думка слушна, однак є одне але. У Луцьку (та й в інших містах) інфраструктура не пристосована для руху такого транспорту. На окремих вулицях тротуари затісні навіть для пішоходів. Тож у департаменті ЖКГ міста на проблему забили, бо не знають як боротися з дикими самокатниками, як контролювати їх. Адаже когось рецепту, як рятуватися від них, єдиного закону, який би чітко визначав вимоги до цього виду транспорту, стандарти регулювання його руху, нема. Правда, на розгляді у Верховній Раді ще з минулого року лежить законопроект, який має врегулювати рух малого електротранспорту.

Тим часом у деяких містах України його не чекають. Вирішують проблему, хто як може. Так, у Рівному запровадили для нього обмеження руху в пішохідних зонах, у Івано-Франківську заборонили пересування центром міста.

До речі, Європа теж бореться із самокатниками, водіями сігвеїв, моноколів. В Італії, скажімо, для них запровадили шоломи і страхування. У Фінляндії керувати ними можуть особи не молодші 15 років.

...БАБУСЯМИ, ЯКИМ СПОКІЙ І НЕ СНИТЬСЯ

Нашими наймовірнішими жінками не можна не захоплюватися. Коли росія вторглася в Україну, одні з них стали в ряди захисників, інші працюють на Перемогі у тилу, волонтерять чи плетуть теплі речі, маскувальні сітки для воїнів, костюми-«кікімори». Мені не раз доводилося зустрічатися з незрячою лучанкою Валентиною Мазурик. І щоразу, спостерегаючи за нею, дивувалася як спритно орудує

спицями, в'яжучи тактичні рукавиці для бійців, дбайливо добирає кольори ниток, «аби сподобались і не бруднились швидко».

«Я не можу працювати, то хоч так намагаюся допомогти хлопцям. Коли знаю, що не мерзнуть їхні руки, то тепліше на душі», – якось сказала.

А нещодавно я мала нагоду зустрітись з ще однією неймовірно жінкою – Ольгою Філіповою. Вона – уродженка Волині, але більшу частину свого життя провела в Одесі. Працювала в міській газеті, писала про проблеми міста і його людей, а після початку повномасштабної війни – про злочини росіян. За цикл статей «Україна у полум'ї війни» стала лауреаткою міського конкурсу імені Івана Франка. До Луцька жінка приїхала, аби презентувати громадську організацію, яку заснувала ще у 2014 році. А назвала її «Айті-бабусі» (назву підказав зять). Чому саме така?

– Розмовляючи з людьми похилого віку відчувала, що їм не вистачає спілкування і знань в галузі цифрових технологій, без яких нині не обійтись, – розповідала. – Їм важко самотію освоїти смартфон, комп'ютер. А діти чи внуки, які могли б допомогти, є не у всіх. Тому вирішила згуртувати їх, аби могли спілкуватися, цікаво проводити дозвілля і здобувати цифрові навички. В Одесі ледве не щодня блекаути, обстріли, але ми регулярно збираємось у міській бібліотеці, спілкуємося, проводимо різноманітні заходи.

За словами пані Ольги, організація реалізовує проекти для розвитку людей літнього віку, надає психологічну, освітню, гуманітарну допомогу вимушено переселеним особам. Зокрема, допомагає російськомовним вивчати українську мову, бо ж вона – серце народу, кров нації.

Про діяльність організації розповідалось й у відеосюжетах, які пані Ольга демонструвала в обласній бібліотеці для юнацтва. До речі, її філії є у 5 містах України. А відтепер – і в Луцьку. Місцеве відділення очолила така ж енергійна жінка, відома на Волині і за її межами журналістка і гідеса Людмила Приймачук. Пані Людмила планує проводити цікаві заходи для людей елегантного віку, майстер-класи в рамках проекту «Підтримка культурно-освітнього ХАБу для ВПО та інших вразливих категорій людей», щоб вони позбулися самотності, відчули, що про них не забули і мистовно провели вільний час. ■

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Закінчення.

Початок – на с. 12

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

Перед ними стояв дільничний Петро Вареник. А за ним... – Іване?! І ти тут?! Листоноша Іван Почуй-Зубрицький стояв позаду. Винуватий. Як школяр, який украв яблука, а потім сам покликав дорослих подивитися. – А мене понятим узяти... – Понятим?! – аж підскочила Параска. – Іване! Та в тебе язик такий, що якби ним межі міряти – білорусь уже давно була б під Луцьком!

Іван почервонів.

Мурчик важко зітхнув:

– Висновок: якщо Іван знає таємницю – вона вже сама себе знає.

СПРАВА РАЙОННОГО МАСШТАБУ

Вареник витер лоба. – Та замовкніть ви всі! Ми не по гроші прийшли. Запала тиша. Палажка аж присіла. Навіть Омелян перестав обіймати табуретку. – Як це не по гроші? – не витримав він. Параска повільно повернула голову: – Омеляне... – Шо? – Я тебе таки закопаю. – Знову?! – Біля буряків. – Там уже зайнято... – Гроші – то приманка, – перебив їхню суперечку Вареник. – А гачок тут інший. І подивився на Левка.

– Ви... Ми прийшли по Левка. Качалка гепнула на підлогу. Параска перехрестилась. Омелян сів. Навіть Мурчик перестав бути котом і став знаком питання. – По кого?! – не повірила Палажка. – Годину тому був дзвінок. Анонімний. Сказали, що у Великій Груші живе чоловік із обласного центру. Що сватання – прикриття. Що він тримає гроші за переправлення людей у білорусь. Що дрон просто помилився адресою. І що через Велику Грушу йде маршрут. Тиша стала така, що було чути, як у телевізорі ведуча «Телемарафону» обіцяє щасливе життя всій Україні, а Парасці здалося, що навіть їй персонально. – А голос по телефону? – тихо спитав Левко. – Дивний, – кашлянув Іван. – Який? – Наче через хустку говорив... І шепелявив.

І тут Левко дуже повільно підняв голову. – А-а-а... – Що «а-а-а»?! – аж сіпнулася Палажка. – Здається, знаю. – Кого?! – Того чоловіка. – Якого? – Того самого. Біля магазину. Того, що погрожував. Того, що сказав: «Великій Груші ще прилетить». Усі мовчали. І Параска. І Омелян. І навіть Мурчик. – Та щоб йому жаби в чоботях зимували, – прошепотіла Палажка. І саме тоді: Ж-ж-ж... Усі одночасно підняли голови. – Та знову?! – аж присіла Параска. Омелян зблід: – А може, то знову летить «міліон і штирнадцять тисяч», тепер – на заставу Єрмаку? Бо де ж так

швидко знайти сто сорок мільйонів?!

Навіть Вареник хрюкнув. Іван пирснув. Палажка засміялась.

А Левко – ні. Він дивився у вікно. Довго. Дуже довго. Потім повільно встав.

– Завтра йдемо до Галі Забалуваної.

– Чого? – не зрозумів Омелян. – Бо вона і про любов скаже... Пауза.

– Кого любить Левко, – сказала Параска.

Палажка почервоніла, але промовила:

– І звідки саме чужинець... **Мурчик повільно заплющив очі:**

– Висновок: якщо у Великій Груші правда не знаходиться – шукають Галю.

І десь над Великою Грушею знову: Ж-ж-ж-ж... Тільки цього разу ніхто вже не знав: то летить коптер... чи неприємності.

Далі буде. ■

■ **Завтра зустрінемо разом!**

«1000 гривень від «Волині» я запланував віддати на Збройні Сили України»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

Чоловік – уродженець Лишнівки. Але, здобувши в Луцькому педагогічному інституті освіту вчителя математики й фізики, працював один рік у Черську, потім – в селі Майдан-Липненський, де років сім – вісім був і директором школи.

– А потім обставини склалися так, що переїхав у Лишнівку, до батьків, у яких виникли проблеми, – розповідає Володимир Адамович. – Мама з інсультом була років двадцять, десять літ взагалі не ходила. Йї потрібний був догляд. Сам переїхав, бо одружений не був, сім'ї своєї не мав. Зараз живемо в батьківській хаті удвох із сестрою – інвалідом дитинства. Вона молодша на десять літ, а от доглядати її випало мені...

На столі в кімнаті, де ми спілкувалися, – ліки («коли під 70, то без них – ніяк») – наша газета.

– У радянські часи, – каже чоловік, – багато випишував періодичних видань, дещо у вчительських колективах – і в обов'язковому порядку. Я не скупився на пресу. І «Волинь» (а спочатку – «Радянська Волинь») завжди була в мене.

Зараз мені подобається, що про футбол подаються регулярно публікації – з професійним аналізом, із таблицею. В інших виданнях я цього не мав.

Люблю читати оповідання – життєві історії. Особли-

во, як є Ольга Черна. Вона – майстер слова. Вміє писати так, щоб «зачепило». Взагалі-то я всю газету читаю – і політикою, її аналізом цікавлюся, і новинами. А ось ви дали мені номер, в якому є судоку, – цю логічну гру-гололомку я теж розгадую. В останньому номері справився без олівця, бо це

« Я віддав гроші старості села, добавивши до 1000 від «Волині» ще одну й свою. А вона вже відвезла у Прилісне – волонтерам. »

легкий рівень. Якщо складніший і треба помучитися, поміркувати, то я використовую простий олівець, щоб можна було стирати, підбираючи інші варіанти цифр.

Мова зайшла про те, чи вже визначився Володимир Адамович із тим, на що витратить 1000 гривень від «Волині». Відповідь була готова:

– Коли я дізнався, що виграв від «Волині» 1000 гривень, то зразу запланував віддати гроші на Збройні Сили України. Пішов до старости за порадою, як це краще зробити. Вона сказала, щоб я трохи притримав гроші. Справа в тому, що у війську, десь на передовій, служить хлопчик із нашого села, мій сусід Віталій Ковач – хату його видно з мого вікна. Ото для нього мають збирати кошти на машину. До цього збору і я хочу долучитися...

Оскільки з часу нашої зустрічі вже минуло декілька тижнів, то цими днями я зателефонувала Володими-

ру Адамовичу, аби дізнатися, чи ж віддав, як задумав, свій виграв на машину для хлопця-односельця?

– Трохи по-іншому вийшло, як я вам говорив, – розповів чоловік. – У той день, як ви в мене були, я бачився з батьком Віталіка, й він сказав, що сім'я поки що ще не оголошує збір.

Раз так, то я віддав гроші старості села, добавивши до 1000 від «Волині» ще одну й свою. А вона вже відвезла у Прилісне – волонтерам, які періодично їздять із допомогою для захисників на Схід України. Коли із часом почнеться збір коштів для нашого Віталіка, то в мене і для нього знайдуться кошти.

Володимир Лушук: «Волинь» (а спочатку – «Радянська Волинь») завжди була в мене».

...За традицією, на наше прохання Володимир Лушук назвав число ще одного переможця редакційної акції. І це – «341». Тож повідомляємо, що 1000 гривень від «Волині» дісталася Петру Петровичу Діденку із села Словатичі Луцького району.

Долучайтеся і Ви до нашої передплатної естафети: для цього треба виписати «Волинь» хоча б на місяць (66 гривень + 20 гривень приєм передплати) і надіслати квитанцію про передплату на адресу: 43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область. На конверті обов'язково зазначити: «Акція для передплатників-2026». Конверти з річними передплатниками гратимуть протягом усього 2026 року – тобто 52 рази (стільки буде тижнів), піврічними – перші пів року, кварталними – протягом кварталу, місячними – протягом конкретного місяця! Наш передплатний індекс: 30000. ■

■ **Пульс тижня**

«Тут досі живе пам'ять про їхні добрі справи»

23 травня, у День Героїв, колектив Національного природного парку «Прип'ять – Стохід» схилив голови перед тими, хто віддав найдорожче за волю та незалежність України

Олена ВОЛИНЕЦЬ

«Для колективу цей день сповнений особливого, щемливого болю та безмежної вдячності, – йдеться на фейсбук-сторінці парку. – Разом із родинами наших загиблих воїнів-колег – Віктора Бурдака, Андрія Михальчука та Сергія Стефанюка – на знак глибокої поваги та вічної пам'яті працівники Національного природного парку «Прип'ять – Стохід» висадили молоді дуби черешчаті на рекреаційному пункті села Люб'язь. Ця територія назавжди пов'язана з їхньою діяльністю, тут досі живе пам'ять про їхні добрі справи, професіоналізм та відданість роботі».

Адміністрація та весь колектив природоохоронців висловлюють щирі співчуття та безмежну вдячність родинам Героїв. ■

У Києві від ворожої ракети загинув житель села Хотешів

На жаль, Камінь-Каширська громада має втрати і на фронті, і в тилу

Богдана КАТЕРИНЧУК

Під час останньої масованої атаки на столицю ворожа ракета забрала життя Івана Сидорука із села Хотешів. Чоловік перебував у Києві на заробітках, щоб забезпечити гідне сьогоднішнє і майбутнє своєї багатодітної сім'ї. Однак волею долі опинився в епіцентрі жахливих подій. «У районі триває жалоба, – повідомляється на сайті Камінь-Каширської РВА. – Вічна пам'ять загиблому. Співчуття рідні».

Під час масованої атаки на Київ у ніч проти 24 травня 3 людини загинули та 92 особи отримали поранення, серед них – троє неповнолітніх. У місті було пошкоджено близько 400 об'єктів, включаючи житлові будинки, освітні заклади та історичну архітектуру. ■

Перебуваючи за ґратами, заробляли на наркотиках та інтимі

Прокурори Волинської обласної прокуратури скерували до суду кримінальне провадження щодо шести громадян, які налагодили схему постачання наркотичних засобів у Маневичську виправну колонію №42

Наталія МУРАХЕВИЧ

Встановлено, що троє засуджених, які відбували покарання у виправній колонії, залучивши трьох співників із волі, організували канал незаконного придбання, зберігання, пересилання з метою збуту та збуту в установі виконання покарань метадону. Окрім того, двоє із засуджених ошукували громадян, розміщуючи в мережі Інтернет оголошення від жінок про надання інтимних послуг. Після надходження на банківські картки від клієнтів передплати за послуги, вони зникли і більше не виходили на зв'язок.

Усього правоохоронцями задокументовано 9 фактів пересилання з метою збуту наркотичного засобу до виправної колонії, 3 факти збуту метадону в установі, а також встановлено 2 факти шахрайських дій.

Усіх шістьох громадян обвинувачують у вчиненні за попередньою змовою групою осіб незаконного придбання, зберігання, пересилання з метою збуту та збуту наркотичних засобів у місцях позбавлення волі (ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України). Двом із них інкриміновано також вчинення шахрайств (ч. 2 ст. 190 Кримінального кодексу України). Усі обвинувачені перебувають під вартою. ■

Народний депутат Ігор Гузь звернувся до прем'єр-міністра, Генпрокурора, очільників МВС, СБУ та Мінкульту з вимогою виселити московську церкву з монастиря в Мильцях Ковельського району. «Майже пів року після завершення договору оренди представники московської церкви продовжують перебувати у монастирі в Мильцях на Волині та користуватися державним майном. Закон чітко говорить: після цього споруди мали бути повернуті державі», – зазначив він.

■ **У номері!**

«Чорні лісоруби» знищили дерев на понад 16 мільйонів гривень

Невідомі незаконно зрізали понад півтори тисячі дерев, серед яких вільха, береза, осика та сосна

Катерина ЗАГАЙКО

На території Ковельського району виявлено масштабну незаконну

порубку дерев. Сума збитків становить понад 16,5 млн грн.

Як інформує Державна екологічна інспекція у Волинській області, діаметри незаконно зрубаних дерев становили від 10 до 79 см.

Сума збитків, завданих державі, внаслідок незаконної порубки дерев, становить – 16 571 299 гривень. ■

На Волині зростає кількість ДТП на залізничних переїздах. За 4 місяці 2026 року сталося 25 ДТП – це більш як удвічі більше, ніж за аналогічний період 2025 року (11 випадків). Внаслідок аварій 3 людини загинули та 2 отримали травми.

В усіх районах Волині проводиться кампанія з імунізації проти сказу, яка є єдиним дієвим способом профілактичної вакцинації диких тварин. Загалом заплановано розкласти 375 тисяч 750 доз на території області площею 15 030 квадратних кілометрів.

На Волині та у Рівненській області почали народжуватися малюки оленя благородного. Наразі лісники доглядають уже 26 маленьких особин на спеціально створених контрольованих просторах для розведення диких тварин, що становлять 1,5 тисячі гектарів.

Сакури цвістимуть і на Поліссі: в Маневичах висадили саджанці із Закарпаття. На центральні площі селища зростатиме 20 цих дерев.

22 кілометри тепломереж замінять у Луцьку в міжопалювальний період. Ремонтні роботи відбуватимуться за кошти Європейського банку реконструкції та розвитку на загальну суму 8,9 мільйона євро.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 50 грн за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 100 грн за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – 100 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про збуту – 50 грн.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезбиральний комбайн Анна, гноєрозкидач та трактор Джон Дір 6010 (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● *Продам жом, торфобрікет, щепін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.

099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрікет, дрова, пісок, щепін різних фракцій (насіпном та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублені диплом спеціаліста та додаток до диплома (серія ВС № 45631747), видані 29.06.2013 р. Луцьким національним технічним університетом на ім'я Деревич Ольга Миколаївна, вважати недійсними.

099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продається земля 0,25 га в селі Підгайці. Знаходиться за хатами однієї з вулиць. Поблизу комунікації. Ціна договірні. Тел.: 066 255 98 46.

ПОСЛУГИ

● Надаємо послуги з поклейки шпалер. Також фарбуємо стіни і стелі у місті Луцьку. Тел. 097 161 47 79.

УВАГА, КОНКУРС!

А дядько Митько сьорбав далеко не березовий сік...

Прихильники культового колись фільму на теренах Радянської імперії «Любов і голуби» (1985) одразу згадали, що потрошки потягував він собі, намагаючись приховати злочин від своєї дружини – баби Шури

Грицько ГАРБУЗ

Саме активна пора збору березового соку й надихнула автора цих рядків на запитання, опубліковане 22 квітня в нашому весняному конкурсі. Нагадаємо його вам:

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-4

А сьогодні ми від вас заховали те, що може знаходитись у певному «приміщенні». Буває на піввівільне або ж на деякий час «у тюрмі».

А допоможе вам розгадати нашу схованку такий асоціативний ряд: «Пісня Василя Зінкевича»; «ним захоплюється герой фільму «Любов і голуби»»; «святкує народження після холодів»; «назва «темниці» схожа до популярної в США тварини»; «як цукор»; «цінний і безплатний, хоча і продають»; «брат «основи життя»»; «Іронія долі, або 3 легкою парую!»; «подарунок від природи»; «сестра» і «брат» «чистильника»; «кислий як недозріла ягода»; «є у фільмі «Калина червона»...

То що ж знаходиться у гранатобузі?

Хто з наших учасників справився із завданням № 4 і вказав правильну відповідь: «Березовий сік», який часто закривають у трилітровому слоїку («слоніку» по-поліському, що перегукується із слоном – символом Республіканської партії в США) ви дізнаєтеся вже на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза, де ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю (зайти на неї можна за цим посиланням).

Сьогодні ж, як і обіцяли, ми пропонуємо вам завдання одразу двох турів.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-9

Друзі, сьогодні ми від вас заховали класну забавку з дитинства, яка асоціюється зі страхом і... душею.

Асоціативний ряд, який виведе на неї: «той, хто проти, а не за»; Полісся; Китай; Японія; чорниця; каникули; гриби; «вимірювач блискавки»; «Івасик-Телесик»; «в косі... голуба»; «швидкість, сила та напрямок»; «той, хто бачить»; «друг колючого»...

Що за іграшка захована в гранатобузі?

І наступне запитання – заключне у нашому весняному конкурсі.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-10

А в заключному турі нашого весняного конкурсу ми заховали портрет відомого донедавна українця.

А виведуть вас на нього ці цифри, предмети, імена, міста, тварини і рослини: най, «особлива циганка», капелюх, Галина, Балтача, Залужний, Матвієнко, Дунай, Канада, Польща, маракаси, «боягуз» і «бамбула», кларнет, Кривий Ріг, барвінок, маки, вишня, губна гармоніка, богиня сну, рання пташка, ровер, гітара, черешня...

Чиє фото знаходиться у гранатобузі?

Слова-відповіді треба надіслати до 4 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Палляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)). Приємних вам пошуків без повітряних тривог!

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.

30 травня; 6, 13 червня.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування - анонімно www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

Бокс

«Мій народ зараз сидить у бомбосховищах...»

Фотоколаж: sport.ua.

Вперше в історії поєдинок пройшов у Гізі в Єгипті біля знаменитих пірамід. І він справді став боєм року!

Такими були одні з перших слів уславленого українського боксера 39-річного Олександра Усика після надважкої перемоги над 37-літнім «Королем кінбоксингу» з Нідерландів Ріко Верховеном

Петро ПАС

Що ж, древні піраміди побачили, як Усик технічним нокаутом здолав Верховена. Щоправда, довелося чекати аж 11-го раунду – бо бій виявився дуже непростим і, напевне, найважчим в історії українського чемпіона.

У перших раундах Верховен, який вважався андердогом (аутсайдером. – Ред.), діяв значно активніше за українця. Усик пропустив декілька ударів і поступався на картках суддів на екваторі запланованої дистанції.

Згодом Олександрові вдалося вирівняти ситуацію, проте Верховен продовжував тиснути, вдало використовуючи перевагу у зрості та розмірі рук.

Лише в 11-му раунді Усик врівняв зміг переламати хід поєдинку і вирвати перемогу буквально «на зубах», коли відправив суперника в нокаут – Верховен про-

пустив прямий удар. Нідерландець підвівся, однак вже наступна серія ударів добивання від Усика завершила поєдинок – рефері зупинив бій, зафіксувавши технічний нокаут.

До речі, Ring Magazine у соціальних мережах поділився відео з моментом зупинки поєдинку від рефері з рінг-сайду. Верховен був

Ріко, ти – неймовірний боєць. Але ти пропустив мій правий апекот... Бам і бам-бам-бам. Дякую Богу Ісусу Христу.

категорично не згоден із рішенням судді завершити бій – двоє суддів до кінця 11-го раунду мали рахунок 95:95, а один – 96:94 на користь Ріко. Нинішня перемога для

Чемпіонат Волині з футболу-2026. Результати матчів 3-го туру: ФК «Тростянець» – ЛСТМ 536 (Луцьк) – 1:1, ФК «Володимир» (Володимир) – «Адреналін U-19» (Луцьк) – 2:1, ФЦ «Ковель» (Ковель) – ФК «Шахтар» (Нововолинськ) – 1:1. **Матч 4-го туру:** «ЛСТМ 536» (Луцьк) – «Шахтар» (Нововолинськ) – 1:1.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ЧЕМПІОНАТУ ВОЛИНИ НА РАНOK 26 ТРАВНЯ:

№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	ФК «Тростянець» (Тростянець)	3	2	1	0	11:1	7
2.	ЛСТМ 536 (Луцьк)	4	1	3	0	7:3	6
3.	ФК «Володимир» (Володимир)	3	2	0	1	6:6	6
4.	«Шахтар» (Нововолинськ)	4	1	2	1	5:8	5
5.	ФЦ «Ковель» (Ковель)	3	0	2	1	4:5	2
6.	«Адреналін» U-19 (Луцьк)	3	0	0	3	1:11	0

Українська стрибунка у висоту Юлія Левченко з результатом 1,99 метра виграла етап Діамантової ліги в Китаї. «Срібло» в її колеги по збірній – Ірини Геращенко, яка стрибнула на 1,97 метра.

Іспанська «Жирона» за підсумками сезону 2025/26 вилетіла з Ла Ліги.

Команда посіла передостаннє, 19-те місце, і наступний сезон проведе у другому дивізіоні (Сегунді). У складі «Жирони» виступають троє українських футболістів: 20-річний воротар Владислав Крапивцов, 28-літній півзахисник Віктор Циганков (забив 8 голів) і 24-річний форвард Владислав Ванат, який став найкращим бомбардиром команди в сезоні з 10 голами та 2 асистами у 29 матчах.

«Динамо» має бути чемпіоном.

Усе інше – невдача», – так прокоментував 4-е місце киян у нинішньому відомий український тренер 75-річний Мирон Маркевич.

Усика – це 25-та вікторія із 25 боїв на професійному рингу та 16-та дострокова. Олександр залишається непереможеним і вже шостою поспіль після переходу в гевівейт успішно провів захист чемпіонських титулів. А на кону в поєдинку в Гізі стояли пояси WBC та The Ring – українець успішно відстояв їх у ринзі. Також Усик втри-

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 30-го туру: «Шахтар» – «Колос» – 0:1, «Олександрія» – «Кривбас» – 1:1, «Епіцентр» – «Полтава» – 0:0, «Карпати» – «Зоря» – 1:2, «Верес» – «Металіст 1925» – 0:1, «Полісся» – «Рух Львів» – 2:0, «Динамо» – «Кудрівка» – 3:2, «Оболонь» – «ЛНЗ» – 0:1.

ПІДСУМКОВА ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026:

№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	30	22	6	2	71:21	72
2.	«ЛНЗ» (Черкаси)	30	18	6	6	39:17	60
3.	«Полісся» (Житомир)	30	18	5	7	51:21	59
4.	«Динамо» (Київ)	30	17	6	7	66:36	57
5.	«Металіст» (Харків)	30	13	12	5	36:19	51
6.	«Колос» (Ковалівка)	30	13	10	7	30:25	49
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	30	13	9	8	53:46	48
8.	«Зоря» (Луганськ)	30	12	10	8	42:36	46
9.	«Карпати» (Львів)	30	10	11	9	40:31	41
10.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	30	8	8	14	36:45	32
11.	«Верес» (Рівне)	30	7	10	13	26:40	31
12.	«Оболонь» (Київ)	30	7	10	13	28:49	31
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	30	7	7	16	32:48	28
14.	«Рух Львів» (Львів)	30	6	3	21	20:51	21
15.	«Олександрія» (Олександрія)	30	3	8	19	24:58	17
16.	«Полтава» (Полтава)	30	2	7	21	23:74	13

Угонці бомбардирів із 13 забитими голами переміг у першості 20-річний форвард київського «Динамо» Матвій Пономаренко.

РОЗПОДІЛ МІСЦЬ У ЄВРОКУБКАХ 2026/27:

- * «Шахтар» (як чемпіон України) – Ліга чемпіонів, основний раунд.
- * «Динамо» (переможець Кубка України) – Ліга Європи, 1-й раунд.
- * «ЛНЗ» і «Полісся» (2-ге та 3-тє місця УПЛ) – Ліга конференцій, 2-й раунд.

Українську Прем'єр-Лігу покидають «Олександрія» і «Полтава». А ось на «Кудрівку» і «Рух Львів» чекають ще перехідні матчі з 3-ю і 4-ю командами Першої ліги.

Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

2	9	8	4	1	6			5	2	6	3	8	7	1	4	9		
	3			9	5		1	2		1	4	8	9	5	6	2	7	3
		6	2	3	7	8		4		7	3	9	4	1	2	5	6	8
	2		9	8	6	3		1		2	9	1	7	4	8	3	5	6
	6	1	4	7				8		6	7	3	5	2	9	4	8	1
	9	4	1		3	2				4	8	5	6	3	1	9	2	7
9				3		5	8			3	1	2	8	6	5	7	9	4
	4	3	7	6						8	5	7	1	9	4	6	3	2
		2		1	9					9	6	4	2	7	3	8	1	5

Відповіді на судоку за 20 травня.

■ На перехрестях долі

Вишила коханому дорогу додому з війни

У кожен хрестик вона вклала страх, молитву і любов, аби він повернувся живим

Василина ПИСАНКА

Тієї ночі тривога почалася ще до темряви. Сирена завилала над містечком так протяжно, ніби хотів невидимий розпорочник небо чорним ножом. Люди спускалися в підвали, хапали дітей, котів, документи, а Марічка сиділа біля вікна у своїй маленькій кімнаті й вишивала.

На столі горіла лампа. Світло падало на біле полотно, на голку, на її тонкі пальці й на дві нитки – чорну та червону.

Чорна весь час рвалася.

Марічка спершу сердилася, потім стиха всміхнулася крізь сльози. У голові самі собою озвалися слова з пісні на вірші Миколи Сомы, яку співали Віра Брежнєва і TAYANNA: «чорна ниточка – то страждання». А ще ж була червона – про кохання. І раптом Марічка зрозуміла: вона вишиває не просто сорочку. Вона вишиває їхню з Андрієм долю.

Колись, ще до великої війни, він жартував, що піде з нею на Івана Купала у новій вишиванці. А вона тоді, мовлода й уперта, сказала: – Тільки не куплений.

– Тоді я її носитиму коло серця, – відповів Андрій і усміхнувся так, що в неї одразу минали всі обиди.

А потім почалося повномасштабне вторгнення. Андрій, який умів лагодити велосипеди, співав під гітару і носив її сумку так гордо, ніби то був прапор полку, став військовим. На фото з фронту він уже був не тим безтурботним хлопцем із весняного парку. Обличчя змужніло. Очі стали глибшими. Але усмішка залишилася та сама – трохи винувата, трохи хлоп'яча, трохи така, від якої Марічка щоразу казала в слухавку:

– Ти тільки вертайся.

Він відповідав:

– Я ж обіцяв піти з тобою у вишиванці. А

У тій сорочці було все: її страх, її молитва, її чекання, її впертість і її любов.

я своїх обіцянок не кидаю.

І вона вишивала.

Коли десь далеко гупало, вона клала чорну нитку. Коли від нього приходило коротке «живий» – брала червону. Коли бачила в телефоні новини про зруйновані будинки й обличчя людей, які за одну ніч посивіли від горя, – знову чорну. Коли згадувала, як Андрій уперше ніс їй польові ромашки, загорнуті в газету, – червону.

У тій сорочці було все: її страх, її молитва, її чекання, її впертість і її любов. Вона вишила маленький дубовий листок – щоб мав силу. Калину – щоб пам'ятав дім.

« Там, на передовій, я іноді думав: люди носять броню, каски, автомати... А мене найбільше гріла ця сорочка. Бо в ній – ти. »

Два непомітні хрестики біля коміра – за його маму й за її тата, які щовечора молилися за нього. А на внутрішньому боці, там, де тканина торкалася б грудей, Марічка вишила крихітний сокола.

Бо так вона його називала.

«Мій Соколику».

Посилка на фронт ішла довго. Марічка щодня перевіряла телефон, ніби могла поглядом пришвидшити дорогу. Аж одного ранку прийшло фото: Андрій стояв біля бліндажа у бронжилеті, у касці, неголений, втомлений, але в її вишиванці під формою. Видно було тільки комір і клаптик червоного узору.

ся його голос. Хрипкий, втомлений, але живий. – Не плач.

– Я ще не плачу, – сказала вона, вже плачучи.

– Твоя вишиванка... – він замовк на мить. – Вона вся в пилюці. Трохи порвана. Але я цілий.

– То прийдеш – зашию.

– Приїду. Обов'язково.

Він приїхав у коротку відпустку наприкінці травня, саме на День вишиванки. Марічка чекала його на пероні. У руках тримала букет бузку, хоч сама не знала, хто кому мав дарувати квіти. Поїзд зупинився, двері відчинилися, і серед людей у формі вона побачила його.

Андрій ішов повільніше, ніж колись. На плечах у нього була війна. В очах – ночі без сну. Але під розстебнутою курткою виднівся той самий комір її вишиванки.

Він підійшов, обійняв її однією рукою і довго мовчав.

– Чого ти нічого не кажеш? – прошепотіла вона.

– Боюся злякати щастя, – відповів він.

Вони стояли посеред перону, де хтось сміявся, хтось плакав, хтось біг із валізою, а над ними було весняне українське небо – ще тривожне, ще поранене, але живе.

Марічка торкнулася пальцями його коміра.

– Порвалася? – спитала.

– Трохи.

– Зашию.

– Чорною?

Вона подивилася на нього й похитала головою:

– Ні. Червоною. Бо чорна – то страждання. А червона – кохання.

Того вечора вони не пішли на гучну гулянку, як колись мріяли. Війна навчила їх радіти тихіше. Вони сиділи у дворі під явилюною. Мама поставила на стіл пиріжки, батько мовчки налив Андрієві чаю, сусідський пес поклав голову йому на коліно, ніби теж упізнав свого.

Андрій тримав Маріччину руку й час від часу дивився на вишиванку.

– Знаєш, – сказав він, – там, на передовій, я іноді думав: люди носять броню, каски, автомати... А мене найбільше гріла ця сорочка. Бо в ній – ти.

Марічка всміхнулася. – Ні, Андрію. В ній ми. Ти, я, наш дім, наша земля. І всі, хто чекає.

Вночі знову була тривога. Але цього разу вони сиділи поруч у коридорі, плечем до плеча. Десь далеко гуло небо. Десь зовсім близько билося його серце.

І Марічка знала: чорна нитка ще буде. Війна ще не скінчилася. Попереду знову будуть розлуки, дзвінки, короткі повідомлення, мовчання, молитви й чекання.

Але червона нитка вже лягла в їхню долю.

І вона не рвалася. ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 1-7 ЧЕРВНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень підштовхне вас діяти рішуче, але не перетворюйте кожну дрібницю на битву за всевітню справедливість. У коханні – більше уваги до слів, бо навіть жарт може влучити не туди. І якщо вам захочеться сказати: «Я сам(-а) знаю, як краще», – зробіть паузу. Можливо, хтось поруч теж не вчора народився. **Сприятливий** день – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Вам захочеться стабільності, тиші й щоб ніхто не чіпав хоча б до обіду. Але життя матиме інші плани. У стосунках – не економте на добрих словах, вони цього тижня працюватимуть краще за будь-які подарунки. Якщо ж вирішите «трохи себе потішити» покупкою, не заходьте в інтернет-магазин голодними. Там зорі вже бачили біду. **Сприятливий** день – четвер, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Ваш язик цього тижня буде швидший за думки, тому іноді краще промовчати й виглядати мудро, ніж пояснювати потім пів дня. У любові – не кидайте натяків, бо їх можуть зрозуміти зовсім не так. І не починайте розмову словами: «Я тільки одне питаю». Зорі знають: одним питанням там не пахне. **Сприятливий** день – середа, **несприятливий** – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень буде емоційним, але не обов'язково важким. Просто не беріть на серце все, що хтось сказав, між кавою і нервами. У стосунках – час для ширості й маленьких знаків уваги. Якщо захочеться образитися мовчки, пам'ятайте: телепатія у більшості людей досі не працює. **Сприятливий** день – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ви знову можете опинитися в центрі подій, навіть якщо просто вийшли по хліб. Використайте це з розумом і без зайвої корони. У коханні – вас почують краще, якщо говорити не гучніше, а тепліше. І якщо хтось не одразу захопитьесь вашою геніальною ідеєю, – не поспішайте викреслювати його з історії людства. **Сприятливий** день – понеділок, **несприятливий** – четвер.

ДИВА (22.08 – 23.09)

Цього тижня вам захочеться навести лад не тільки вдома, а й у чужих головах. Не треба. Почніть із власного графіка й відповідно. У стосунках – менше критики, більше ніжності. Якщо вам здасться, що все можна зробити краще, – ви, можливо, й праві. Але не все треба робити саме вам. **Сприятливий** день – субота, **несприятливий** – середа.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Тиждень поставить перед вибором, але не таким страшним, як здасться на початку. Просто не намагайтеся догодити всім одразу. У любові – гарний час для розмов, примирень і чесних відповідей. Якщо хтось попросить вашої думки не починайте з фрази: «Ти тільки не ображайся». Бо після неї вже всі напружилися. **Сприятливий** день – четвер, **несприятливий** – неділя.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Інтуїція буде гострою, але не плутайте її з підозрами. Не кожне мовчання означає змову проти вас. У стосунках – довіра стане головним випробуванням тижня. І не перевіряйте чужі соцмережі «просто так». Зорі попереджають: «просто так» іноді закінчується трьома годинами детективної роботи. **Сприятливий** день – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Вам захочеться руху, змін і хоч якогось пригодуницького вітру в спину. Не стримуйте себе, але й не забувайте про справи, які чекають не гірше за начальника біля дверей. У коханні – легкість і гумор допоможуть більше, ніж серйозні промови. Якщо скажете: «Та ми швиденько», – зорі тихо засміються. **Сприятливий** день – середа, **несприятливий** – понеділок.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Тиждень добрий для роботи, планів і завершення того, що давно проситься з вашого життя на вихід. Але не перетворюйте себе на верстат без кнопки «пауза». У стосунках – не все треба доводити вчинками, іноді достатньо просто обійняти або сказати добре слово. І не відкладайте відпочинок «на потім» – те «потім» уже має чергу до кінця літа. **Сприятливий** день – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Тиждень принесе несподівані ідеї, а з ними – бажання все різко змінити. Не поспішайте ламати старе, поки не зрозуміли, що саме будувати. У любові – ваша оригінальність буде чарівною, якщо не забути про просту людську увагу. І не зникайте без пояснення: загадковий гарна тільки до того моменту, поки вас не почали ляяти. **Сприятливий** день – субота, **несприятливий** – четвер.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Ваш настрій цього тижня може змінюватися швидше, ніж погода в травні. Не сваріть себе за чутливість – вона підкаже правильний напрямок. У коханні – теплі слова й маленькі турботи матимуть велику силу. Якщо вирішите почати нове життя, не робіть це з понеділка на порожній шлунок. Навіть зоря для великих планів потрібен сніданок. **Сприятливий** день – неділя, **несприятливий** – вівторок. ■

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.
Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження КОСІНСЬКА Ольга Олександрівна
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	Спеціальні кореспонденти ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович ІВАНЮК Раїса Іванівна
	Літературний редактор ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 K5
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний,
Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8060.
Замовлення № 815.

Цікавий співрозмовник

Фотоколаж: «Суспільне Луцьк» / volyn.com.ua / chatgpt.com.

«Щоб бути хорошим пасічником, треба любити бджіл», – професійний секрет від Федора Юзінкевича.

«Поки живу – бджіл не покину!»

Закінчення. Початок – на с. 1

Богдана ШЕВЧУК, Оксана КОТ, «Суспільне Луцьк»

Федір Юзінкевич знається, що раніше бджіл боявся. Щоб до них підійти, заплював димар та обкурював їх. Пасічник каже, що бджоли не жалють просто так, вони лише обороняються, тому рухи при відкриванні вулика мають бути повільними і «щоб не стукати кришкою».

«Бджоли не люблять перегару і поту. Людина

якщо не вмивається, а якщо дуже кусаються, а якщо пустити дим, то вони в хоботки його набирають і тоді не жалють», – каже пасічник.

У 25 вуликах Федора Юзінкевича нині живе 25 сімей бджіл.

Себе чоловік називає пасічником-самоучкою, бо всі знання щодо бджіл та меду здобував із книжок та літератури. Розповідає, що середня бджолина сім'я складається з 30 тисяч бджіл, але коли їм потім стає тісно, то вони діляться. Дві матки в одному вулику бути не може. Тому стара вилітає,

а молода залишається.

«Робоча бджола живе десь приблизно три тижні, 21 день. На осінь треба дивитися, щоб у вулику залишалося 5–7 кілограмів меду, а якщо ні, то треба давати підкормку», – розповідає бджоляр.

Вулики для своєї пасіки чоловік виготовляє сам. Робить і людям, використовуює для цього дерево з сосни. Має на господарстві спеціально облаштовану майстерню.

Каже, щоб добрий був медозбір, треба своєчасно обробляти вулики, весною обов'язково по-

чистити.

А мед Федір Юзінкевич збирає восени. Минулого року назбирав три бідони: був і гречаний, і квітковий.

«Різотрав'я я лю-

Бджоли не люблять перегару і поту, людина якщо не вмивається, то дуже кусаються.

блю. Коли лягаю спати, то приймаю ложку меду і холодної води, тоді краще сплю... Але в мене ситуація, як у пісні: «Вівці мої вівці та барани. Хто ж вас буде пасти, як мене не стане?» Так само і я думаю. Поки не вмиру – бджіл не покину!», – говорить чоловік.

Пасічник намагався передати свої знання та вміння зятєві, але він відмовився від вуликів. То тепер, каже Федір Юзінкевич, буде жити, доки житимуть бджоли, щоб було кому про них по-дбати.

Відеорозповідь «Суспільного» про пасічника Федора Юзінкевича – за цим QR-кодом:

Золоті слова

Народ, який не пам'ятає своєї історії, приречений пережити її трагедії знову

(Роман ІВАНІЧУК (1929–2016), Герой України, громадський діяч, письменник, автор знаменитих історичних романів «Мальви», «Орда» та «Черлене вино»).

2026 ТРАВЕНЬ – ЧЕРВЕНЬ

Герман, Гнат, Дмитро, Захар, Микита, Олексій, Павло, Іраклій, Євтихий, Кріскент.

28 Четвер
Всеукраїнський день краєзнавства.

схід – 18:44, захід – 03:22. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.
схід – 05:14, захід – 21:18. Тривалість дня – 16:04. Тривалість ночі – 07:56.

29 П'ятниця
29.05.2003 року форвард «Мілана» Андрій Шевченко виграв свій перший трофей за 4 роки, проведені в Італії, забивши останній гол у матчі з «Ювентусом» (фінал Ліги Чемпіонів; 3:2 на користь «Мілана»).

схід – 19:57, захід – 03:39. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.
схід – 05:13, захід – 21:19. Тривалість дня – 16:06. Тривалість ночі – 07:54.

30 Субота
День працівників видавництва, поліграфії і книгорозповсюдження України. Трійця субота.

схід – 21:08, захід – 04:00. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день.
схід – 05:12, захід – 21:20. Тривалість дня – 16:08. Тривалість ночі – 07:52.

31 Неділя
Всесвітній день без тютюну. День хіміка. ДЕНЬ СЯТОЇ ТРИЦІ, П'ЯТДЕСЯТНИЦЯ.

схід – 22:13, захід – 04:29. Повний місяць. 15-й день.
схід – 05:11, захід – 21:21. Тривалість дня – 16:10. Тривалість ночі – 07:50.

1 Понеділок
День захисту дітей. День батьків.

схід – 23:08, захід – 05:07. Спадаючий опуклий місяць. 16-й день.
схід – 05:11, захід – 21:22. Тривалість дня – 16:11. Тривалість ночі – 07:49.

2 Вівторок
02.06.1996 року Україна офіційно втратила статус ядерної держави.

схід – 23:52, захід – 05:57. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.
схід – 05:10, захід – 21:23. Тривалість дня – 16:13. Тривалість ночі – 07:47.

3 Середа
Всесвітній день велосипедів.

схід – ---, захід – 06:59. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день.
схід – 05:09, захід – 21:24. Тривалість дня – 16:15. Тривалість ночі – 07:45.

Магнітні бурі у червні:

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

Слабкі: 5, 6, 7, 12, 17, 29, 30.
Середні: 9, 10, 11, 21, 27.
Сильні: 1, 2, 3, 18, 19, 20, 28.

Усміхніться!
– Куме, а скільки вам потрібно випити, щоб було 2 проміле у крові?
– Мені, куме, треба два дні взагалі не пити!

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39–51 за 2025 рік, №№ 1–6, 10–20 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ №31: «ОПЕРАЦІЯ «КОПТЕР»: БІЛОРУСЬКИЙ СЛІД»

КОЛИ В ХАТУ ВЛЕТІВ СТРАХ

Ще хвилину тому в хаті Параски й Омеляна було тихо. Парував чай. На столі лежала свіжа «Волинь». Левко читав про воїнів. Палажка жувала пиріг. Омелян сьорбав чай так голосно, ніби проводив гідравлічні випробування.

А Мурчик лежав на газеті й удавав, що не заважає. Що вже саме по собі було дивом.

І тут:
Ж-ж-ж...
Усі завмерли.
– Чуєте? – прошепотіла Палажка.
Ж-ж-ж-ж...
Цього разу звук був ближчий. Нижчий. І якийсь... недобрий.

– Не подобається мені це, – тихо сказав Левко.
Гуп!
За вікном різко скрипнули гальма.

– Всі на підлогу!!! Де гроші з коптера?!

Хвіртка так вдарила об стіну, ніби її копнули всі біди світу разом.

І в хату увірвалися люди у масках:
– Всі на підлогу!!!
– Де гроші з коптера?!

Параска аж руками сплеснула:
– А щоб вас качки в лісі доганяли! Які гроші?!
– Ті, що впали!
– А щоб вам борщ перекипав щопонеділка! Які ще впали?!

Палажка схопила качалку:
– А щоб вам уночі снілися голі електрики! Ви хто такі?!

Омелян тим часом притис до себе табуретку.
І раптом ляпнув:

– А якщо й були, то вже – нема!
Запала тиша. Така, що муха біля шибки передумала жити активним життям.

А щоб вам уночі снілися голі електрики! Ви хто такі?!

Параска повільно повернула голову. Палажка зняла окуляри. Левко примружився. Навіть люди в масках застигли.

– Омеляне...
– Шо?
– Я тебе зараз власними руками закопаю біля тих буряків.

– А що я сказав?!
– Ти ще спитай!
Мурчик аж сів:
– Висновок: є хвилини, коли краще бути котом у сметані, ніж Омеляном у шлюбі.

І тут один із людей у масках важко зітхнув:
– Та знімай уже...
Стягнув балаклаву.
– Петре?! – аж скрикнула Параска.

Закінчення історії – на с. 8

Прогноз погоди на Волині з 28 травня по 4 червня

Четвер 28 травня	П'ятниця 29 травня	Субота 30 травня	Неділя 31 травня	Понеділок 01 червня	Вівторок 02 червня	Середа 03 червня	Четвер 04 червня
мін. макс. +11° +17°	мін. макс. +9° +17°	мін. макс. +11° +23°	мін. макс. +14° +21°	мін. макс. +12° +22°	мін. макс. +14° +23°	мін. макс. +14° +23°	мін. макс. +15° +23°